

Vlaams
Parlement

vergadering **28**

zittingsjaar 2012-2013

Notulen

Plenaire vergadering

van 6 maart 2013

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	5
VERONTSCHULDIGINGEN	5
SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIES	
Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden	5
INGEKOMEN DOCUMENTEN EN MEDEDELINGEN	5
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	5
ACTUELE VRAAG van de heer Lode Vereeck tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de toekenning van innovatiesteun aan bedrijven door het IWT	
ACTUELE VRAAG van de heer Matthias Diependaele tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de IWT-steun aan bedrijven	
ACTUELE VRAAG van de heer Robrecht Bothuyne tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de valorisatie van de innovatieprojecten, in het bijzonder bij kmo's	6
ACTUELE VRAAG van de heer Veli Yüksel tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de lancering van de applicatie Stieve door onder meer de VRT en de compatibiliteit hiervan met de beheersovereenkomst van de openbare omroep	13
ACTUELE VRAAG van de heer Wilfried Vandaele tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de wissel aan de top van Telenet en de gevolgen hiervan voor het medialandschap in Vlaanderen	17
ACTUELE VRAAG van de heer Kurt De Loor tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de uitdagingen voor de gemeentelijke financiën tijdens de komende bestuursperiode	19
ACTUELE VRAAG van mevrouw Lies Jans tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over de recente monsterfiles in en rond Brussel na een ongeval en een snellere afhandeling van incidenten door de takeldiensten	24
ACTUELE VRAAG van mevrouw Mercedes Van Volcem tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de mogelijkheid om leegstaande 'rijkswachterwoningen' te verwerven en om te vormen tot sociale woningen	
ACTUELE VRAAG van de heer Peter Reekmans tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de mogelijkheid om leegstaande 'rijkswachterwoningen' te verwerven en om te vormen tot sociale woningen	28

ACTUELE VRAAG van de heer Steve D'Hulster tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over maatregelen om een verdere daling van het aantal sportclubs (en voetbalclubs in het bijzonder) tegen te gaan	31
ACTUELE VRAAG van de heer Hermes Sanctorum tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de naleving van de regels inzake dierenwelzijn door het kwaliteitslabel Belplume	34
ACTUELE VRAAG van de heer Erik Tack tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de verklaringen van federaal vicepremier Didier Reynders inzake een bijdrage van de deelstaten aan de federale begroting, de usurperende bevoegdheden en de pensioenen van de gewestelijke ambtenaren	36
ACTUELE VRAAG van de heer Johan Sauwens tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het uitblijven van een 4G-netwerk in Brussel en de consequenties hiervan voor Vlaanderen	39
ACTUELE VRAAG van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de uitspraken van een partijvoorzitter van de meerderheid betreffende de 'copernicaanse omwenteling' inzake de staatsvorming en de koers ter zake van de minister-president	
ACTUELE VRAAG van de heer Sas van Rouveroi tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de cohesie binnen de Vlaamse Regering, naar aanleiding van de uitspraken van een partijvoorzitter van de meerderheid	41
MOTIE van de dames Marijke Dillen en Linda Vissers en de heren Joris Van Hauthem, Erik Tack en Felix Strackx tot besluit van de op 19 februari 2013 door mevrouw Mieke Vogels in commissie gehouden interpellatie tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de toenemende intolerantie ten aanzien van kinderen en de imagoschade die Vlaanderen hierdoor oploopt in het buitenland – 1927 (2012-2013) – Nr. 1	
Hoofdelijke stemming	47
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	47
BIJLAGEN	
Aanwezigheden	50
Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers	50

■

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: de heer Jan Peumans

– *De vergadering wordt geopend om 14.02 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

■

VERONTSCHULDIGINGEN

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er verontschuldigingen zijn ingekomen van de volgende leden:

Bart De Wever, Ivan Sabbe, Güler Turan: ambtsverplichtingen;

Michèle Hostekint, Bart Tommelein, Christian Van Eyken: gezondheidsredenen.

■

SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIES

Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden

De voorzitter: Dames en heren, voor de N-VA-fractie zijn in de Commissie Versnelling Maatschappelijk Belangrijke Investeringsprojecten mevrouw Lies Jans als vast lid vervangen door de heer Wilfried Vandaele en de heer Wilfried Vandaele als plaatsvervangend lid vervangen door mevrouw Lies Jans.

■

INGEKOMEN DOCUMENTEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met de ingekomen documenten en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Parl.St.* VI.Parl. 2012-13, nr. 60/20)

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, we schorsen de vergadering.

– *De vergadering wordt geschorst om 14.03 uur.*

– *De vergadering wordt hervat om 14.04 uur.*

■

ACTUELE VRAAG van de heer Lode Vereeck tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de toekenning van innovatiesteun aan bedrijven door het IWT

ACTUELE VRAAG van de heer Matthias Diependaele tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de IWT-steun aan bedrijven

ACTUELE VRAAG van de heer Robrecht Bothuyne tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de valorisatie van de innovatieprojecten, in het bijzonder bij kmo's

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Minister, u bent misschien een beetje te laat maar u bent er tenminste nog. Dat is het goede nieuws.

Minister, we weten al jaren dat heel wat, eigenlijk het gros, van onze innovatiesteun naar grote bedrijven gaat. Maar we wisten niet wat we daar precies beleidsmatig mee moesten doen. Was dat nu goed of slecht? Daarover konden wij tot voor kort weinig uitspraken doen. Uit een studie die een half jaar geleden verscheen, blijkt dat er eigenlijk niet zo'n directe band bestaat tussen innovatiesteun en tewerkstelling. En sinds gisteren, dankzij door u ter beschikking gestelde cijfers, waarvoor dank overigens, weten we er wel iets meer over. De top twintig van de grote slokken van de innovatiesteun zijn de afgelopen tien jaar gaan lopen met 360 miljoen euro, terwijl de tewerkstelling is gedaald met zeventuizend eenheden of 25 procent.

Het gaat om een nettoverlies, want er zijn wel degelijk bedrijven die innovatiesteun krijgen waar de tewerkstelling stijgt. Toeval of niet, maar dat zijn allemaal kmo's, terwijl de grote besparingen in de werkgelegenheid in de multinationals en de grote bedrijven gebeuren. We weten dat die kleine bedrijfjes dat geld goed kunnen gebruiken. Onderzoek en ontwikkeling (O&O) geeft natuurlijk geen garantie op een nieuw product of op een commercialiseerbaar product. En daar waar de grote bedrijven voldoende financiële buffers hebben, hebben die kleintjes dat niet, en bij het derde of vierde project dat niets oplevert, gaan ze overkop. Vandaar de rationale om in te zetten op innovatiesteun voor de kleintjes.

Minister, u hebt begin dit jaar al een kleine hervorming, een administratieve vereenvoudiging, doorgevoerd. Die zal zeker ten goede komen van de kmo's, en dat is dus een goede zaak. Maar bent u, wetende wat we sinds gisteren weten, van plan om nog meer te doen om dat innovatiebeleid op een kmo-leest te schoeien?

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Minister, we weten dat er daar een probleem is. Ik heb in december 2012 de cijfers opgevraagd. Ik kom dan ook tot dezelfde analyse als de heer Vereeck. De overgrote meerderheid van het geld gaat naar de grote bedrijven, terwijl we weten dat de meerwaarde vaak veeleer bij de kmo's kan worden gemaakt. Zowel het eerste als het tweede rapport-Soete bracht diezelfde analyse naar voren. We werden aangemaand om ervoor te zorgen dat er meer centen naar de kmo's gingen.

De algemene vaststelling is dezelfde: we willen allemaal meer geld voor innovatie. Maar dan moeten we er ook voor zorgen dat het geld dat we daaraan uitgeven, op zo'n manier terecht komt dat het zo veel mogelijk meerwaarde creëert. De analyse die de heer Vereeck maakte, delen we allemaal. Hoe zorgen we er nu voor dat de kmo's meer ondersteund worden om aan innovatie te doen?

Ik heb nog een andere analyse gemaakt op basis van die cijfers. We zien namelijk ook dat slechts één op de twee kmo's die gebruik hebben gemaakt van de kans om geld te krijgen van het IWT, nadien terugkomt om opnieuw een steunaanvraag in te dienen. Dat lijkt mij zeer bizar. Waarom gaan kmo's maar één keer op die vraag in? De conclusie is dat het systeem vrij ingewikkeld is. We hebben te maken met een vrij moeilijke paperasserie, veel papieren en bureaucratie.

De algemene vraag is: hoe kunnen we kmo's meer helpen om aan innovatie te doen?

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

De heer Robrecht Bothuyne: Minister, we zijn allemaal overtuigd van het belang van innovatie. Het is ook een sleutelement in Vlaanderen in Actie, ons aller toekomstproject. We hebben heel wat bedrijven die aan innovatie doen. Slechts een beperkt deel gebruikt de steun van het Agentschap voor Innovatie door Wetenschap en Technologie (IWT). Een groot deel van die steun gaat bovendien naar grote bedrijven.

Het goede nieuws is dat heel veel IWT-projecten effectief succesvol zijn. Slechts 2 procent van de IWT-projecten blijkt echt een mislukking te zijn, zo blijkt uit het antwoord op een schriftelijke vraag van een paar weken terug. Het probleem is echter dat er slechts bij 45 procent van de projecten ook een positief effect is op de tewerkstelling, een economische toegevoegde waarde. Dat is een nog te geringe factor. Het is enerzijds belangrijk om meer bedrijven te betrekken in ons innovatiebeleid, meer bedrijven en kmo's te ondersteunen bij hun innovatie-inspanning, maar anderzijds moeten we er ook voor zorgen dat die innovatieprojecten ook effectief tot iets leiden, dat die projecten effectief naar de markt worden gebracht en werkgelegenheid kunnen genereren. We moeten onze steun focussen op een maximaal rendement van onze innovatiesteun op het vlak van tewerkstelling en toegevoegde waarde.

Minister, op welke manier zult u onze bedrijven, en onze kmo's in het bijzonder, ondersteunen om meer inspanningen te kunnen doen inzake innovatie, en om ervoor te zorgen dat die innovatieprojecten ook effectief resulteren in bijkomende werkgelegenheid in Vlaanderen?

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: Ik ben een beetje verbaasd, maar tegelijk blij dat we hier eindelijk nog eens over kmo's en innovatiesteun kunnen spreken. Dat is te danken aan de heer Vereeck, die de cijfers in de krant heeft gekregen. Het is niet zo dat we die cijfers pas sinds gisteren kennen. We kennen ze al een tijd, ze zijn er gekomen op mijn vraag. In de beleidsnota en beleidsbrief probeer ik immers heel hard de kaart van de kmo's te trekken inzake innovatiesteun. Daarom heb ik al in 2011 aan het IWT gevraagd om een portfolioanalyse te maken: welk soort bedrijven slagen erin om een subsidiedossier in te dienen en hoe kunnen we die bedrijven categoriseren?

Uit de resultaten, die we al in mei 2012 op de website van het IWT gepubliceerd hebben, bleek inderdaad dat de steun aan grote bedrijven meestal weinig extra tewerkstelling genereert. Dat was duidelijk een manco. In positievere zin bleek uit de cijfers ook dat de steun bij kmo's meestal wel extra werkgelegenheid en toegevoegde waarde genereert. Dat loopt bovendien op. Naast een toegevoegde waarde van 27 procent, is ook de kapitaalsbasis van de groep ondernemingen die effectief als kmo's aan innovatie doen, gegroeid. Die zijn dus ook sterker geworden als bedrijf.

Die studies, plus een aantal andere cijfers vanuit het IWT, hebben mij er het voorbije jaar voor doen kiezen om meer maatregelen te nemen om kmo's dichterbij ons innovatielandschap te brengen.

Dat betekent echter niet dat we niet meer moeten inzetten op de grote bedrijven. Die grote bedrijven creëren immers ook veel meerwaarde. Trouwens, als een groot bedrijf een dossier indient bij het IWT, moet het ook aangeven wat het met het resultaat van het onderzoek zal doen, en hoe dat zal worden omgezet in maatschappelijke meerwaarde. Die maatschappelijke

meerwaarde kan zijn: tewerkstelling behouden, investeringen doen, verdere samenwerking met onze universiteiten uitbouwen.

Ik ga jullie of mezelf niet voor de keuze van of de kmo's of de grote ondernemingen plaatsen, omdat het en-en is. We moeten beseffen dat de grote bedrijven ook zelf veel geld op tafel leggen en zelf investeren in onderzoek en ontwikkeling, vaak in samenwerking met de universiteiten en de onderzoeksinstellingen. Om alle misverstanden te vermijden: ik wil voor de kmo's nog een tandje bij steken, maar het zal niet ten koste gaan van de innovatie-samenwerking met de grote bedrijven, bijvoorbeeld in de farmaceutische en de chemische industrie.

Wat hebben we al gedaan voor innovatie in kmo's? Ik heb er in mijn beleidsnota en beleidsbrief regelmatig naar verwezen en als belangrijke doelstelling naar voren geschoven. Het voorbije jaar zijn de eerste maatregelen al genomen. De IWT-bedrijvensteun is hervormd waarbij er meer nadruk is gelegd om kmo-dossiers te faciliteren en gemakkelijker te maken. Tegelijk is er bij het IWT een belangrijke bijsturing van de procedures gebeurd. We proberen om bureaucratie te vermijden. Na de herziening is de klantentevredenheid gemeten, zowel bij de mensen die een gunstig advies hebben gekregen, als bij de mensen van wie het dossier is afgewezen. 94 procent van de bedrijven blijkt tevreden te zijn met de manier waarop hun dossier is behandeld. We zullen moeten opvolgen of dit succes voldoende is, maar administratieve vereenvoudiging blijft in ieder geval een aandachtspunt.

Ook de innovatiecentra zijn doorgelicht en er zijn een aantal belangrijke aanpassingen doorgevoerd in de manier waarop ze werken met kmo's. We moeten nagaan hoe we de rol van de innovatiecentra kunnen versterken.

In alle beheersovereenkomsten die zijn afgesloten met bijvoorbeeld het Interuniversitair Micro-elektronica Centrum (Imec), de Vrije Universiteit Brussel en met de lichte structuren, zijn duidelijk becijferbare doelstellingen ingeschreven die ervoor moeten zorgen dat de kennis die zij ontwikkelen, wordt overgedragen aan kmo's. Ze moeten initiatieven nemen om contacten te leggen met de kmo's.

In december hebben we een tweede reeks maatregelen genomen die ik nog niet openbaar heb gemaakt. We moeten ook iets doen aan de motivatie, het bewustzijn en de kennis bij de kmo's zelf. Ik heb middelen vrijgemaakt om opleidingen voor kmo's te organiseren. Hoe werkt innovatie? Wat kan het voor uw bedrijf betekenen? Hoe pak je het aan? Welke instrumenten zijn er? Hoe werkt het IWT? We willen 10.000 kmo's betrekken om hen dichterbij het landschap te brengen. Op dit moment zijn we bezig om met de innovatiecentra en Flanders DC en de werkgeversorganisaties de opleidingen te organiseren. Ik wil heel graag een beroep doen op het netwerk van de werkgeversorganisaties. Zij hebben ook een gezaghebbende stem om innovatie vooraan te zetten in de strategie van Vlaanderen en in de strategie van iedere kmo. Die opleidingen worden dus uitgerold.

Ik heb aan het IWT de opdracht gegeven om een studie naar de spillovereffecten te doen. Hoe kunnen we ervoor zorgen dat als we aan grote bedrijven innovatiesteun geven, ook kleinere bedrijven – klanten, toeleveranciers – mee worden betrokken in het systeem? Op basis van die studie ga ik zeker aanpassingen voorstellen aan de manier waarop we steun overleveren.

Er is nog een initiatief opgestart: de innovatievolgers. Niet ieder bedrijf moet iets nieuws uitvinden. Er zijn ook bedrijven nodig die nieuwe ideeën kunnen implementeren.

Een voorbeeld is dat van de domotica. Dat moet ook uiteindelijk kunnen worden geïnstalleerd. Ik wil dus een initiatief nemen om ervoor te zorgen dat er ook steun gaat naar die innovatievolgers.

Ik heb nog heel wat op mijn lijstje staan, maar ik zal stoppen. Er komen nog heel wat nieuwe ideeën aan om ervoor te zorgen dat onze kmo's nog beter gewapend zijn en worden gecoacht om te innoveren.

De heer Lode Vereeck: Voorzitter, we waren met drie: we hadden een actualiteitsdebat kunnen houden.

Minister, voor alle duidelijkheid, ook ik ben niet tegen grote bedrijven. Er moet een gezonde mix van grote en kleine bedrijven zijn. Alleen meen ik – en dat blijkt ook uit de reacties in de media – dat innovatiesteun voor grote bedrijven niet essentieel is om, bijvoorbeeld, hier te blijven of zich hier te vestigen. Voor die kleintjes is die steun vaak wel van groot belang. Nogmaals, zo'n groot bedrijf heeft een grote financiële buffer. Die kleintjes hebben die niet.

Ik wil u wel enigszins tegenspreken: het gaat niet om het behouden van tewerkstelling in de grote bedrijven. Nogmaals, bij die top tien van de grote bedrijven, bij Bekaert, Agfa, Alcatel, Philips, zien we dus echt een nettoverlies van een kwart van de tewerkstelling.

U hebt heel veel maatregelen opgenoemd. Ik heb nog enkele kleine vraagjes. We zijn het er allen over eens dat de provinciale innovatiecentra goed werk leveren. U hebt daar echter op moeten besparen, door de budgettaire context. U hebt net gezegd dat u nieuwe initiatieven zult nemen. Betekent dat dan dat u de mankracht in die provinciale innovatiecentra opnieuw op het niveau van 2009 of zelfs hoger zult brengen? Er was 241 miljoen euro over op het einde van het begrotingsjaar. Misschien moet u dus ook eens met uw minister van Begroting gaan babbelen.

Kunt u al iets meer zeggen over die cursussen innovatie? Hét probleem van jonge ondernemers van kmo's is precies dat ze op het einde van de dag, nadat ze van de ene klant naar de andere en de ene werf naar de andere zijn gereden, nadat ze 's avonds nog hun boekhouding hebben gedaan, niet meer de tijd hebben om die subsidieaanvraag helemaal in te vullen. Zullen ze dan wel de tijd hebben om nog bijkomende cursussen te volgen? Hoe moet ik dat concreet zien?

De heer Matthias Diependaele: Minister, ik was van plan u een enorm goed voorstel te doen, maar ik ben nog veel blijer te horen dat u er zelf al mee bezig bent. Het gaat concreet over die spillovereffecten. Ik ben er heilig van overtuigd is dat dit de weg is die we moeten inslaan. Het is heel belangrijk dat we meer moeten gaan voor open innovatie, voor samenwerking tussen bedrijven onderling, tussen kmo's en grote bedrijven. Ook de samenwerking met de kennisinstellingen mag zeker niet worden vergeten. Die samenwerking moeten we aanmoedigen. De studie loopt. We zullen zien wat de conclusies zijn. Ik wil echter het volgende idee meegeven. De ideale manier zou zijn dat we, vanaf een bepaald steunbedrag dat wordt gegeven, bijvoorbeeld de voorwaarde opleggen dat men 80 procent zelf mag gebruiken, maar dat 20 procent moet doorstromen naar kmo's. Dat heeft twee voordelen. Op die manier zullen we meer innovatiemiddelen tot bij die kmo's krijgen, maar creëren we ook een netwerk dat grote ondernemingen ertoe aanzet zich hier te verankeren. Ze krijgen kleinere kmo's rond zich, die delen in die innovatie. Dat lijkt me absoluut de richting die we uit moeten. Zo verankeren we die netwerken hier. Zo is er sprake van mengelingen van grote bedrijven en kmo's samen.

Minister Ingrid Lieten: Helemaal mee eens.

De heer Robrecht Bothuyne: Minister, ik dank u voor het uitgebreide antwoord, en vooral ook voor de initiatieven die worden genomen. Die lijken me heel nuttig. Het voorstel van de heer Diependaele lijkt me perfect in deze strategie te passen. We moeten er alles aan doen om meer bedrijven te betrekken bij ons innovatietraject, bij ons innovatiebeleid. Specifiek voor die kmo's is het belangrijk dat we een volgende stap zetten en het IWT vragen met concrete streefcijfers voor de dag te komen met betrekking tot het bereiken van kmo's. Ik denk zelfs dat we een concreet streefcijfer naar voren mogen schuiven wat de besteding van de IWT-middelen betreft. Op dit moment gaat een goede 70 procent van die middelen naar grote ondernemingen. Rekening houdend met het feit dat we in de toekomst meer geld naar het IWT zullen doorschuiven, om meer innovatie te ondersteunen, meen ik dat we minstens 50 procent van onze middelen naar kmo's moeten kunnen doorsluizen. Een concrete doelstelling voor het IWT kan alleen maar helpen om een andere mentaliteit tot stand te brengen, ook bij dat IWT, en meer te werken in functie van onze kmo's.

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

De heer Johan Deckmyn: Minister, ik was toch wel enigszins verbaasd en zelfs verontwaardigd om, naar aanleiding van de vragen van de heer Vereeck en de weergave daarvan in de pers, te moeten vaststellen dat u in de pers laat optekenen dat de loonkosten in dezen niet echt het grootste probleem zijn.

Ik wijs in de commissie Economie al jarenlang op het belang van de problematiek van de loonkosten voor de bedrijfsleiders. UNIZO en Voka zeggen in koor dat het een van de grootste problemen is van de huidige tijd. Ik neem dan ook nogal wat aanstoot aan uw uitspraken ter zake, minister.

Het is voorts vreemd te moeten vaststellen dat het gros van de innovatiesteun naar een klein deel van de bedrijven gaat. Ik dacht dat het de bedoeling was om de kleine kmo's te stimuleren op het vlak van innovatie, quod non.

Minister Lieten zegt dat het een en-verhaal is, kleine kmo's en grote bedrijven zouden dus allebei bereikt moeten worden. Ik vraag me af hoe minister Lieten dit, ondanks de zaken die ik gehoord heb, wil bewerkstelligen.

De voorzitter: Mevrouw Moerman heeft het woord.

Mevrouw Fientje Moerman: Voorzitter, ik vind dat met de vraagstelling van de heer Vereeck en manier waarop de vraag is weergegeven in de media, een gevaarlijk pad wordt bewandeld. Er zijn twee ideeën die impliciet of expliciet aan de basis ervan liggen. Het eerste is: 'big is bad' of grote bedrijven zijn slecht. Het tweede is dat steun moet worden gelinkt aan tewerkstelling. Beide ideeën zijn achterhaald. We moeten daar heel erg mee opletten.

De rapporten-Soete I en Soete II hebben inderdaad gepleit voor een substantiële vereenvoudiging van het landschap. Dat gaat niet alleen over administratieve vereenvoudiging, minister, maar ook en vooral over vereenvoudiging van het aantal instrumenten. Nu is het veel te ingewikkeld. Daarop moeten we focussen.

Het element economische toegevoegde waarde van de heer Bothuyne is inderdaad een heel relevant criterium, maar u moet toch ook eens met uw Agentschap voor Innovatie door Wetenschap en Technologie (IWT) praten. We zijn vorig jaar met de commissie Buitenlands Beleid naar de VS geweest en daar hebben we de heer Dries Buytaert ontmoet, een van de 'top 35 vernieuwers in de wereld jonger dan 35' volgens het Massachusetts Institute of Technology (MIT). De heer Buytaert is, voor hij in Cambridge Massachusetts in Boston zat, naar het IWT gegaan en kreeg daar nul op het rekest.

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Voorzitter, uit het indrukwekkende antwoord van de minister is gebleken dat zij heel veel doet voor kmo's in het licht van innovatie en ook heel veel plant.

Ik ben blij, minister, dat u heel bewust niet in de val trapt door een tegenstelling te maken tussen grote bedrijven, kmo's en onderzoekscentra. In de pers was daar heel zelden een aanzet toe te lezen, integendeel, u probeert in te zetten op de samenwerking.

Ik wil bijkomend aandacht vragen voor de positie van onderzoekers binnen kmo's. Onderzoekers hebben vaak een plaats binnen grote bedrijven, binnen een kmo is dat veel minder evident. Ik meen dat we nochtans wel de middelen hebben om dat te stimuleren. Het lijkt me dat daar die toegevoegde waarde een ongelofelijke meerwaarde kan betekenen.

De voorzitter: De heer Rzoska heeft het woord.

De heer Björn Rzoska: Voorzitter, minister, ik had graag uw standpunt gekregen over de reactie van Voka. De heer Vereeck heeft een aantal interessante cijfers in de pers laten publiceren, en bijna onmiddellijk kwam de reactie van Voka om eens te bekijken of de budgetten zoals ze nu verdeeld zijn over de verschillende spelers, niet moeten worden

herbekeken en of er niet meer middelen die nu in de richting van universiteiten en onderzoekscentra gaan, naar het bedrijfsleven moeten komen. Ik had graag uw standpunt hierover gekend.

Minister Ingrid Lieten: Ik zal met het laatste beginnen. Ik heb het niet eens met Voka. Een belangrijke basis voor onderzoek en ontwikkeling is het basisonderzoek dat aan de universiteiten gebeurt. Trouwens, aan de universiteiten gebeurt ook heel veel toegepast onderzoek en heel veel onderzoek in samenwerking met bedrijven en kennisinstellingen. Het is geen weggegooid geld, het is het fundament van de vooruitgang in technologie en wetenschap dat daarna door onze bedrijven wordt omgezet. Ik heb de voorbije periode geprobeerd om de verhouding 45 procent/55 procent terug te halen en aan te houden, en ik zal die blijven aanhouden in deze legislatuur. Ik zal ook de universiteiten blijven stimuleren om goed samen te werken met maatschappelijke organisaties en met bedrijven, maar op basis van goede afspraken.

Ik ben het eens met mevrouw Moerman die zegt dat als we ook in ons subsidie-instrumentarium kijken naar een maatschappelijke meerwaarde van onderzoek, die niet wordt beperkt tot tewerkstelling. Tewerkstelling is belangrijk, maar we bekijken ook wat de investeringen zullen zijn, wat de omzet zal zijn, wat de maatschappelijke meerwaarde zal zijn en hoe het ecosysteem van bedrijven, grote en kleine, en kenniscentra zal verbeteren door het project.

Collega's, ieder project wordt door het IWT met onafhankelijke deskundigen afgetoetst. Daar wordt beslist of het wordt goedgekeurd of niet, en ik heb het gevoel dat ze dat – ook met ingehuurde internationale expertise – op een zeer grondige manier doen.

Collega Deckmyn, ik ga niet in op de discussie over de loonkost, die discussie voer ik niet. Ik denk dat de discussie over de loonkosten vooral moet worden gevoerd op andere terreinen. Ik zeg wel, en ik zal het blijven herhalen, dat we niet moeten denken dat als we het probleem van de loonkosten oplossen, we dan meteen het probleem van de competitiviteit van onze bedrijven hebben opgelost. Wij moeten ook blijven investeren in innovatie.

Alle Europese barometers zeggen dat wij beschikken over topuniversiteiten en topwetenschappers die zeer goede dingen doen, maar wij slagen er onvoldoende in om die kennis bij onze kmo's te brengen, om ze om te zetten in nieuwe producten en nieuwe diensten. Daarom heb ik ook de voorbije twee jaar tal van initiatieven genomen om die kennisoverdracht naar onze kmo's te realiseren. Dat zal ik ook verder blijven doen.

Ik wil nog een beetje inzoomen, ik ben nu de derde stap van maatregelen aan het voorbereiden. Ik wil misschien al een tipje van de sluier oplichten. Er zijn een aantal andere maatregelen die ik plan, en je kunt ze eigenlijk grosso modo in drie categorieën indelen.

Een eerste categorie van maatregelen gaat over de subsidiepercentages aan de kmo's die ik graag zou willen optrekken, en zeker voor de projecten die een samenwerking tussen bedrijven, kmo's en kennisinstellingen benaderen. Die subsidies zou ik willen verhogen, en we bekijken op dit moment hoe we daar de subsidiepercentages kunnen optrekken. Zo blijven we ook inzoomen op het sterk ecosysteem waar collega Diependaele naar verwijst. Die samenwerking willen we stimuleren.

Een tweede groep van acties gaat na hoe we het aantal onderzoekers in kmo's kunnen versterken, het punt waar collega Van Malderen naar verwijst. Concreet denk ik aan het optrekken van het aantal Baekeland-mandaten, want dat is een systeem dat goed werkt. Dat systeem zouden we kunnen optrekken en uitbreiden, zodat er ook meer wetenschappers in kmo's gaan werken.

Dat past volledig bij het andere initiatief dat ik nam, namelijk de Doctoral Schools waarbij we zeggen dat niet iedereen die doctoreert aan een universiteit een universitaire carrière zal kunnen uitbouwen. Wij hebben er juist behoefte aan dat de mensen die doctoreren ook in de

samenleving bij bedrijven gaan werken, bij maatschappelijke organisaties. Daar moeten we nog veel meer op inzetten.

Ik ben ook blij dat de universiteiten daar ook zo over denken, en daar nu voluit aan meewerken. Als we er dan ook nog kunnen voor zorgen dat het verder gefaciliteerd wordt in het bedrijf zelf en in de kmo's, dan denk ik dat we een stap vooruit zetten. Dat is een tweede pakket van maatregelen dat ik aan het voorbereiden ben.

Een derde groep van maatregelen gaat over de verbetering gedurende het hele innovatietraject van de begeleiding en omkadering bij de kmo's zelf. Dan zitten we terug bij de vraag die collega Vereeck nog bijkomend had gesteld. Zowel de overheid, de kennisinstellingen, en de kmo's zelf moeten actie ondernemen. Wij moeten zorgen dat de overheid meer middelen beschikbaar maakt, en dat doen we ook ieder jaar opnieuw.

Ik wil het nog eens duidelijk maken. Er is het voorbije jaar geen enkel dossier bij het IWT geweigerd omdat er geen geld zou zijn, noch van een groot bedrijf, noch van een klein bedrijf. Als ze zijn geweigerd, zijn ze geweigerd omdat ze niet voldeden aan de criteria. Op dit moment hebben we geen geldgebrek, het gaat dus wel over de inhoud van de dossiers. We merken wel dat we onze procedures kunnen versoepelen, en daar blijf ik ook verder op inzetten.

We moeten er blijven voor zorgen dat onze wetenschappers aan hun universiteiten, aan kennisinstellingen, veel meer zelf proactief naar buiten treden. Ze moeten niet alleen publiceren in de wetenschappelijke tijdschriften, maar ook zelf nadenken wie er baat kan hebben bij hun onderzoek, wie ze daarbij kunnen betrekken, hoe ze het vervolg in een bedrijf of bepaalde sector verder kunnen vertalen.

De derde stap is en blijft dat we er bij onze kmo's moeten op blijven hameren dat we het niet zullen redden met alleen competitiviteit op basis van de kosten. Dat is mijn slagzin. Er zal altijd iemand in de wereld opstaan die het product goedkoper kan maken dan jij. Je moet de competitiviteit van onze bedrijven verhogen door sneller nieuwe producten en nieuwe diensten op de markt te brengen. Dat is een bewustmaking, maar ook een ondersteuning die wij vanuit de overheid aan de kmo's zullen aanbieden.

Net daarom plan ik die opleiding. We gaan er ook met de werkgeversorganisaties aan werken, samen, om dat innovatieve karakter nog te verhogen. Ik ben ervan overtuigd dat we zo welvaart en extra jobs creëren.

De heer Lode Vereeck: U vermeldt heel veel nieuwe initiatieven, minister, drie pakketten. Ik kan u enkel oproepen om daar heel snel veel werk van te maken, want de tijd dringt, we zijn bijna 2014.

Mevrouw Moerman, ik heb in dit debat nooit gesuggereerd dat 'big is bad', noch in de media, noch in het interview in De Ochtend. Ik heb heel duidelijk gezegd dat we een goede mix moeten hebben van groot en klein. De investeringen in O&O zijn enkel inspanningsverplichtingen, geen resultaatsverbintenissen.

Mijnheer Deckmyn, ik wil een kleine opmerking maken vanuit mijn universitaire achtergrond, en het geldt ook voor grote bedrijven: er zijn fiscale vrijstellingen voor onderzoekers, waardoor de loonkost voor onderzoekers minder een rol speelt.

Mijnheer Diependaele, u hebt het terecht over 'openinnovatie-ecosystemen', en de minister pikt er ook op in, waarin we grote en kleine bedrijven en kennisinstellingen samenbrengen. Nu, we doen dat al in Vlaanderen en dat lukt niet heel erg goed, omdat niemand het achterste van zijn tong laat zien, want dan gaat iemand anders met je idee lopen.

Minister, komt er nog bijkomend geld voor de provinciale innovatiecentra? Als er al eens geld wordt teruggevorderd, niet omdat er onvoldoende tewerkstelling is, maar omdat bepaalde rapportagevoorwaarden niet vervuld zijn, houden wij dat bij het IWT niet bij. Dat

wil ik u toch als tip meegeven: registratie van wanneer we geld kunnen terugvorderen. (*Applaus bij LDD*)

De heer Matthias Diependaele: Mijnheer Vereeck, ik ben het met u eens. Een bedrijf of kmo doet aan innovatie om een concurrentieel voordeel te krijgen en die kennis deelt men niet graag. Daarom net dat we kmo's en grote bedrijven zouden kunnen aanzetten tot samenwerken door voorwaarden in te schrijven bij het toekennen van die IWT-steun. Er zijn trouwens landen – Finland, denk ik – die dat gebruiken. Ik geloof er absoluut in.

Ik sluit me aan bij de visie van mevrouw Moerman. We mogen niet met die tegenstelling groot-klein komen, want dat is geen goede zaak. We moeten zorgen dat de juiste euro op de juiste plaats terecht komt. Ik ben ervan overtuigd dat we er met het systeem van de 'spillover' min of meer voor kunnen zorgen dat diezelfde euro zelfs tweemaal kan worden uitgegeven, eerst bij het groot bedrijf en dan bij kleinere kmo's, waar onderzoeksprojecten worden uitbesteed. Zo kun je dat laten werken.

Mijnheer Deckmyn, ik wil met u op elk moment de discussie aangaan over de loonkost. Ik denk dat we op dezelfde lijn zitten. Maar voor onderzoekers zijn er fiscale kortingen, dus dat is geen punt.

De heer Robrecht Bothuynne: Het is duidelijk dat we een en-en-en-verhaal willen schrijven en een en-en-en-beleid nodig hebben. Er is het toegepast en fundamenteel onderzoek aan onze universiteiten en hogescholen. Grote bedrijven valoriseren de onderzoeksinspanningen die daar gebeuren. Dat moeten we maximaal laten renderen, zo veel mogelijk in samenwerking met de onderzoeksinstellingen en met de derde groep van het en-verhaal, de kmo's. Daarbij moeten we er natuurlijk over waken om vooral die laatste groep meer en beter te betrekken.

De loonkost voor onderzoekers is inderdaad dankzij de federale maatregelen geen probleem, mijnheer Deckmyn, maar er zijn nog heel wat uitdagingen. 99 procent van onze bedrijven zijn kmo's. Zij hebben recht op minstens 50 procent van onze innovatiesteun. Ze zullen die ongetwijfeld nuttig kunnen besteden.

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Veli Yüksel tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de lancering van de applicatie Stieve door onder meer de VRT en de compatibiliteit hiervan met de beheersovereenkomst van de openbare omroep

De voorzitter: De heer Yüksel heeft het woord.

De heer Veli Yüksel: Minister, de openbare omroep VRT lanceerde samen met de VMMA en SBS de nieuwe applicatie Stieve, om licht uitgesteld kijken mogelijk te maken via iPhone en iPad. Ondertussen hebben 70.000 mensen hun belangstelling getoond voor het proefproject. InSites Consulting heeft een representatieve groep van 10.000 mensen geselecteerd voor deze testfase, die gisteren is ingegaan.

De lancering van Stieve viel toevallig samen met de beslissing van de VRT en de VMMA om niet in het project Yelo van Telenet te stappen. De VMMA-zenders en VRT-programma's zijn dus niet te bekijken op Yelo.

Tijdens de voorstelling van Stieve zei u: "Samenwerking tussen mediahuizen in Vlaanderen is volgens mij noodzakelijk om te anticiperen op de evoluties in het digitaliserende en internationaliserende medialandschap." Dat is uiteraard bemoedigend.

Stieve kunnen we natuurlijk ook vanuit een ander perspectief bekijken, namelijk dat het een samenwerking is van de openbare omroep met twee commerciële omroepen om de concurrentie aan te gaan met twee andere commerciële bedrijven. Natuurlijk is dit vreemd en dit roept vragen op, want de beheersovereenkomst van de VRT bevat bepalingen inzake neutraliteit en niet-discriminatie. Ik wil één bepaling citeren: “De VRT waakt erover dat haar rol van intermediaator erkend wordt. Ze streeft naar en waakt over een consistente beleving over de verschillende schermen/toestellen. De VRT sluit niet-exclusieve overeenkomsten met de distributeurs (...)”

Minister, in hoeverre strookt Stieve met de bepalingen in de beheersovereenkomst van neutraliteit en niet-discriminatie ten opzichte van andere spelers?

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: Dat strookt daar zeker mee, collega. In de beheersovereenkomst hadden wij heel specifiek de opdracht gegeven aan de VRT om licht uitgesteld kijken, dat wil zeggen de eerste uren nadat iets is uitgezonden tot maximum 24 of 48 uur, te realiseren in samenwerking met de partners. Die samenwerking met de partners is er in eerste instantie gekomen met de verschillende Vlaamse zenders. Ik juich absoluut toe dat de VRT niks op haar eentje doet en ook niet concurrentieverstorend optreedt, maar dat ze de samenwerking heeft gezocht en dat alle Vlaamse zenders, de private en de publieke, hun eigen belangen hebben overstegen en dit samenwerkingsverband hebben vormgegeven. Het is de eerste keer dat het gebeurt en ik juich dat toe.

Er zijn ook gesprekken gevoerd in de voorbereiding met de distributeurs. Die gesprekken staan nog altijd open. Er is geen enkele indicatie dat er niet tot een samenwerking met de distributeurs kan worden gekomen. Die onderhandelingen lopen.

Niettemin hebben de zenders gezegd om al in testfase te gaan en die is nu lopende. Het is nog geen definitief product. Die testfase kent blijkbaar heel veel succes omdat heel veel mensen dat wel interessant vinden en snel kennis willen maken met Stieve. In die testfase kijkt men naar wat de consument verwacht, wat de consument bereid is daarvoor te betalen, hoe het zit met de samenwerking en of die kan worden uitgebreid met andere partners.

Ik besluit daaruit dat het een heel goed initiatief is, dat de Vlaamse zenders vooruitlopen, dat ze technologisch en commercieel risico's durven nemen, dat ze dat doen door samenwerking en dat het geen gesloten samenwerking is maar dat de deur ook openstaat voor anderen.

De heer Veli Yüksel: Dank u wel, minister. Uiteraard is dit een goed project en een goed voorbeeld van samenwerking tussen de verschillende mediahuizen. Ik stel echter vast op het terrein dat één distributeur, namelijk Yelo, wat de uitzendingen van de VRT en de VMMA betreft, uitgesloten wordt. Dat is een belangrijk gegeven. Ook in andere dossiers zien we dat de VRT zich gemakkelijk leent tot de logica van de commerciële en private zenders. De opdracht van de VRT is fundamenteel anders dan die van de commerciële spelers.

Minister, dit project wordt uitgerold met Apple. Waarom is gekozen voor Apple? Welke commerciële afspraken zijn er gemaakt met Apple?

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Voorzitter, ik ben eigenlijk verrast door de vraag van de collega. Mij is het totaal niet meer duidelijk waar CD&V naartoe wil. Wordt CD&V hier nu plotseling de grote verdediger van de distributeurs? Het is me geheel onduidelijk.

De mediasector is enigszins geëvolueerd, en zeker de relatie tussen de omroepen, van een ‘bellum media’ naar een ‘pax media’. Nu zijn we eindelijk gekomen tot een effectieve samenwerking tussen alle omroepen in Vlaanderen. Daar kunnen we toch alleen maar tevreden over zijn?

Ik ben dan ook zeer tevreden met het antwoord van de minister, die dergelijke initiatieven toejuicht. Mijn fractie steunt dergelijke initiatieven. Volgens mij heeft de VRT, ook binnen het kader van de beheersovereenkomst, op deze manier goed werk geleverd.

De voorzitter: De heer De Ro heeft het woord.

De heer Jo De Ro: Voorzitter, ik ben blij te kunnen vaststellen dat er volgens de minister geen sprake is van exclusiviteiten. Het platform, de testfase van Stievie, zal niet enkel worden gebruikt om naar de klant te kijken, maar ook om naar andere potentiële partners te kijken.

De commissie Media kent nog een ander zorgendossier, met name het regionaalelvisielandschap. Staat dit de komende maanden ook op de agenda van de mensen die zich met Stievie bezig houden? Volgens mij bestaat er op dat vlak een nood. Bovendien zou het goed zijn dat het Vlaams conglomeraat van zenders ook aandacht aan de regionale zenders zou besteden.

De voorzitter: Mijnheer De Ro, als ik me niet vergis, is dit de eerste keer dat u tijdens een plenaire vergadering het woord neemt. Ik wil u hiermee feliciteren. (*Applaus*)

De heer De Coene heeft het woord.

De heer Philippe De Coene: Voorzitter, volgens mij bevat de vraagstelling van de heer Yüksel een aantal feitelijke onjuistheden. Ik meen me te herinneren dat de drie omroepen tijdens de voorstelling van het nieuw project uitdrukkelijk een samenwerking met de distributeurs in het vooruitzicht hebben gesteld.

Volgens mij kunnen we openbare omroep niet verwijten geen gebruik te willen maken van of samenwerking te willen aangaan met Yelo TV. Het signaal van de VRT kan op Yelo TV worden ontvangen. Er is dus geen sprake van discriminatie. Volgens mij sluit deze operatie zelfs aan bij wat op pagina 32 van de beheersovereenkomst staat. Op die pagina staat uitdrukkelijk dat de VRT dergelijke initiatieven moet ondersteunen en er volop aan moet meewerken. Ik begrijp de vraagstelling van de heer Yüksel dan ook niet.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Voorzitter, in mijn ogen toont dit dossier duidelijk aan dat de activiteiten van de omroepen en van de distributeurs steeds meer met elkaar verstrengeld geraken. De distributeurs zijn gedeeltelijk zelf omroepen geworden. Ik denk dan aan Prime en aan Studio 100 TV. Nu worden de omroepen met behulp van Rumble en Stievie zelf distributeurs.

Met betrekking tot een aantal dossier zijn de distributeurs en de omroepen het oneens. Ze kijken dan in onze richting om scheidsrechter te spelen. Ik vraag me af of wij die rol van scheidsrechter in een technologisch zo snel evoluerend landschap wel kunnen spelen.

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Voorzitter, ik weet niet wat er op de tablet van de minister staat. Op mijn tablet staan Stievie en Yelo TV netjes naast elkaar. Ik zal even uitleggen waar de discriminatie zich bevindt. Ik wil uitgesteld naar programma's van de openbare omroep kijken. Dat kan niet met Yelo TV. Dat kan wel door middel van Stievie. De anderen mogen hier zeggen wat ze willen. Dat zijn de feiten.

Iemand zou kunnen opwerpen dat Stievie enkel een testpubliek van 10.000 kijkers heeft. Veel zenders zouden blij zijn met 10.000 abonnees. Yelo TV bereikt 1.472.500 mensen. Volgens de beheersovereenkomst moet de VRT op alle relevante platformen maximaal aanwezig zijn. Dat geldt blijkbaar niet voor het uitgesteld kijken dat Yelo TV aanbiedt. De heer Yüksel heeft al vermeld dat de VRT volgens de beheersovereenkomst geen exclusieve overeenkomsten mag afsluiten en niet mag discrimineren. Uit de feiten blijkt echter dat de VRT Yelo TV, een distributeur, discrimineert. Dit is hoe dan ook in strijd met de beheersovereenkomst.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Voorzitter, ik vind het fantastisch dat de Vlaamse content op deze manier bijkomend wordt ontsloten. Iemand kan tot 36 uur na de uitzending op zijn tablet naar

alle programma's van de Vlaamse zenders kijken. Dit kan de kijker enkel winst opleveren. We moeten daar eerlijk over zijn.

Dat de zenders dit initiatief zelf hebben genomen, bewijst enkel dat er een eerlijke en heerlijke strijd tussen de distributieplatformen en de zenders aan de gang is. We kennen de uitkomst van die strijd nog niet.

Dit is goed voor de Vlaamse content en goed voor de Vlaamse kijker. We moeten er echter op letten dat de Vlaamse kijker in de toekomst niet het slachtoffer wordt. Ik pleit er, net als de heer Vandaele, niet voor snel in te grijpen. Ik ben echter ongerust. Een aantal nieuwe marktmodellen zouden na de testfase een betaling met zich kunnen meebrengen. Indien het de content ten goede zou komen, zouden we een betaling van 10 euro per maand of zo misschien kunnen overwegen. We moeten echter aandachtig zijn. De versnippering van al die signalen mag niet ten koste van de kijker gaan.

Minister Ingrid Lieten: Nogmaals, de samenwerking wordt niet uitgesloten. Er moet met elke partner een akkoord worden gevonden. Er is een economisch samenwerkingsverband opgericht tussen de zenders om die testfase op te starten. Ze hebben me verzekerd dat de gesprekken open staan en dat ze geen exclusieven hebben. Uiteraard vereist een samenwerking de bereidheid van twee kanten en eensgezindheid over de voorwaarden. Ik vertrouw de zenders dat ze dat met de nodige ernst aanpakken.

Er waren opmerkingen die meer in de richting van de discussie ten gronde gingen. De discussie ten gronde gaat over verschillende aspecten. De technologie wijzigt enorm snel. De gebruikersgewoonten wijzigen enorm snel. Enkele jaren geleden had bijna niemand een mobieltje met toegang tot internet, en nu heeft bijna iedereen dat. Die veranderingen gaan niet stoppen, die gaan in sneltreinvaart voort. Daarom moeten de zenders, en zeker de VRT, voorop lopen om ervoor te zorgen dat ze die technologietrein niet missen. Elk nieuw platform moet worden onderzocht. De zenders moeten nagaan of ze daar aanwezig kunnen zijn, en onder welke voorwaarden.

Het debat zal worden voortgezet. We gaan de technologische ontwikkelingen niet stoppen. We gaan de VRT niet onder een glazen stolp zetten, ze moet juist voorloper zijn. Ik vind het juist perfect in overeenstemming met de beheersovereenkomst dat ze hier niet alleen de koers voor zichzelf rijdt, maar samenwerking zoekt met de private zenders.

Had u liever gehad dat de VRT in haar eentje nieuwe technologie zou produceren? Dat ze dat meteen gratis zouden aanbieden? Dat dat dan maar meteen marktverstoring zou zijn? Dan had u mij hier om heel andere redenen veel kritische vragen gesteld. Het is goed dat de VRT samenwerking zoekt met de zenders. Die maken al die prachtige televisieprogramma's waar wij van mogen genieten in Vlaanderen, zowel de publieke als de private zenders. De zenders maken veel programma's zelf: fictie, quiz, films, documentaires, kwaliteitsvolle nieuwsprogramma's. Dat moeten we kunnen behouden. Daarom vind ik die samenwerking belangrijk. Ik vind het ook belangrijk dat ze de stap zetten naar die nieuwe technologieën.

Het is nog maar een testfase. In die fase in het inderdaad alleen nog maar beschikbaar op het Apple-platform omdat die technologie snel beschikbaar kon worden gemaakt. Als de testfase vordert en het project wordt uitgebreid, zal het beschikbaar worden gesteld op andere platformen zoals het Android-platform. De zenders hebben zich daartoe geëngageerd.

Collega's, misschien zijn er onder u geregistreerde testers. Doe er enthousiast aan mee. Laat uw commentaren en gebruikersbevindingen worden. Op basis daarvan kan het zeker worden bijgesteld.

De heer Veli Yüksel: Minister, de VRT mag niet discrimineren. Dat wordt gestaafd door de beheersovereenkomst. In dit geval doet ze dat.

Mijnheer Wienen, uiteraard willen wij ook een pax media. Daar zijn wij vragende partij voor, in het belang van de kijkers, de gebruikers. Laat dat duidelijk zijn.

De omroepen hebben elkaar zeker nodig, maar de VRT mag zich niet zo gemakkelijk voor de kar laten spannen van commerciële bedrijven.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Wilfried Vandaele tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de wissel aan de top van Telenet en de gevolgen hiervan voor het medialandschap in Vlaanderen

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Minister, het is zover, de Amerikaanse cowboy heeft de Vlaamse melkkoe te pakken. Het Amerikaanse Liberty Global heeft de greep op het in oorsprong Vlaamse telecombedrijf Telenet versterkt. Het eerste gevolg is dat de CEO, de Nederlander Duco Sickinghe, vervangen is door de Australische John Porter – het is dus een ‘jackaroo’ in plaats van een cowboy.

Telenet biedt in Vlaanderen een basisvoorziening aan. Het is de hoofdrolspeler in twee dossiers: dat van de regionale zenders en van het uitgesteld kijken. Dat laatste is bijzonder belangrijk voor onze eigen Vlaamse producties en onze eigen content, onze eigen fictie. Mooie voorbeelden daarvan zijn ‘Salamander’, ‘Met man en macht’ en ‘Quiz me quick’.

Het zijn er te veel om op te noemen. Nauw daarmee verbonden is ook het comfort dat de Vlaamse kijker heeft. Zal de kijker, nu de Amerikaanse greep versterkt, meer moeten betalen aan de distributeur? Zal de distributeur nog evenveel inzetten op de technologische vernieuwing in Vlaanderen als in het verleden gebeurde? Er is toch enige ongerustheid over die Vlaamse inhoud en over die Vlaamse context. Minister, de koers die Telenet straks zal varen als heel belangrijke speler, is van buitengewoon belang voor Vlaanderen. Bent u van plan om op zeer korte termijn overleg te hebben met de nieuwe leiding van Telenet om onze verwachtingen daar kenbaar te maken?

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: Mijnheer Vandaele, de Vlaamse Regering en ikzelf hebben al overleg gehad met de aandeelhouder Telenet op het moment dat Telenet zijn publiek bod bekendmaakte. We hebben toen de verwachtingen van Vlaanderen bekendgemaakt. Ik zal dat opnieuw doen bij de nieuwe CEO. Vooralsnog heb ik begrepen dat de heer Duco Sickinghe aan boord blijft tot het einde van de maand. Ik heb ook met hem nog een gesprek over een aantal lopende dossiers. Ik zal ervoor zorgen dat wij een goede aansluiting krijgen met het nieuwe management zodra dat in dienst is. Ik zal al onze zorgen bezorgen aan het nieuwe management.

De heer Wilfried Vandaele: Ik ben er zelf ook geen voorstander van dat de overheid zich mengt in een privébedrijf. Toch moet de overheid als behoeder van het algemeen belang een aantal zaken veilig stellen, waaronder die eigen Vlaamse producties. Daar moeten blijvend middelen beschikbaar voor zijn. Verder blijft de technologische vernieuwing belangrijk alsook de betaalbaarheid en het comfort voor de consument. Telenet moet dat weten. Liberty Global moet dat weten. U bent diegene die hen dat moet vertellen.

De voorzitter: De heer De Coene heeft het woord.

De heer Philippe De Coene: Minister, de heer Vandaele heeft het probleem juist geanalyseerd, en met hem zoveel anderen. Er is namelijk een greep op die zogenaamde melkkoe. Wanneer we deze vraag verbinden met de vorige, dan is de vraag wie in Vlaanderen voor wie rijdt. Zal men kiezen voor iemand die Vlaamse content beschouwt als iets waar men zelf gemakkelijk geld kan mee winnen zonder daar veel inspanningen voor te doen of zijn we

bereid de Vlaamse audiovisuele industrie te beschermen, al dan niet met het decreet dat vandaag voorligt in deze of in een gewijzigde vorm? Het is het een of het ander. Als de omroepen zich verenigen en onder meer via Rumble en de opvolger daarvan proberen een positie in te nemen op die mediamarkt, dan zegt men dat het niet goed is. Maar tegelijkertijd waarschuwt men voor de overname van Telenet door een Amerikaans bedrijf. Ik stel voor dat we in Vlaanderen nu eens duidelijke keuzes maken en in de eerste plaats kiezen voor de audiovisuele producties en voor de Vlaamse omroepen, bij voorkeur in verenigde vorm.

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Minister, dit is geen verrassing voor sommigen onder ons. Ik wil u aanraden om zo snel mogelijk een afspraak te maken met Duco Sickinghe om nog een deal te sluiten voor de Australiërs daar zijn. Onlangs was er de hoorzitting in de commissie Media over de kabelrechten. Ik vroeg toen aan de heer Sickinghe zich voor te stellen dat de aandeelhouders de macht zouden overnemen bij Telenet. Het antwoord was dat dit zeer reëel is en dat als dit gebeurt, de vergoedingen voor de televisiezenders en de tv-industrie ter discussie zouden staan. De aandeelhouders van Telenet die vandaag de macht overnemen, betalen in het buitenland in vele gevallen niet aan televisiezenders. Daar heeft men het omgekeerde model: de zenders moeten betalen aan de distributeur. We zijn hier op een heel gevoelig punt aanbeland. Ik vermoed dat u al het gewicht en al de flair die u bezit, in de schaal zult leggen bij Telenet om nog binnen de maand tot resultaten te komen. Ik hoop dat we dat dan in de commissie zullen vernemen.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Minister, ik wil graag uw agenda stofferen voor het overleg dat de heer Vandaele vraagt, en wel met drie punten. Een: de rechten die Telenet betaalt aan de zenders, vooral de Vlaamse zenders, in verhouding tot de buitenlandse zenders, moeten worden herbekeken. Twee: van de input die Telenet vandaag levert voor Vlaamse content voor de aanmaak van fictieseries, zou ik graag hebben dat het helemaal – ook de middelen van Telenet – wordt beheerd door het Vlaams Audiovisueel Fonds. Drie: ik wil een definitieve oplossing voor de regionale televisie in de lijn van mijn voorstel van decreet en uw actieplan, die in elkaars verlengde liggen. Ik zou zeggen: agendeer het.

De voorzitter: De heer Yüksel heeft het woord.

De heer Veli Yüksel: Minister, ik roep u op om in deze fase uw gewicht en politieke macht te gebruiken om in dit dossier bepaalde knopen door te hakken, voordat Duco Sickinghe het bedrijf verlaat. Het gaat om de regionale omroepen en de Vlaamse creatieve sector, want er is veel tewerkstelling aan verbonden. Die zaken moet u in de komende weken dringend bespreken met Duco Sickinghe.

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Minister, ik zal het niet hebben over uw gewicht, want ‘horresco referens’, nietwaar. De grootste ontgoocheling en het dieptepunt van de heer Porters carrière was volgens de Australische media het feit dat er zoiets was als regulatoren en regeringen die een mening hadden over hoe een en ander geregeld moet worden. Het is dus belangrijk dat u in een gesprek aan de heer Porter duidelijk maakt dat Vlaanderen Australië niet is en dat Vlaanderen een zeer goede band nodig heeft met alle distributeurs om te kunnen doen wat er nu wordt gedaan.

De distributeurs hebben een heel belangrijke rol te spelen in de plannen die u hebt met de regionale omroepen. Dat hebben we twee weken geleden mogen vernemen uit uw discussienota. De distributeurs hebben ook een heel belangrijke rol te spelen in de vele uitstekende fictieprogramma's en content die in Vlaanderen worden gebracht. Dat is een heel belangrijke taak voor u.

Minister Ingrid Lieten: Collega's, ik neem al jullie wensen mee. Ik zal zeker mijn gewicht in de schaal werpen. Ik hoop dat jullie dat ook doen in de commissie. Al die zorgen deel ik met de minister-president en minister Bourgeois. We hebben enkele maanden geleden al een delegatie ontvangen, waar we heel kritisch waren en duidelijk hebben gemaakt welke dossiers aanhangig zijn, onder andere de regionale zenders, onder andere de correcte vergoeding van de auteursrechten en de directe verdeling daarvan en meer transparantie daarover, onder andere de discussie over investeringsplicht en de relatie met de zenders.

We hebben die kritische bemerkingen toen al op tafel gelegd. Ik zal dat blijven doen. U weet dat ik me daar volledig voor blijf engageren. Ik zal de goede overgang mee helpen verzorgen. Ik zal daarover spreken met de heer Sickinghe, die nog tot het einde van de maand actief is, en daarna met de nieuwe CEO. Ik zal hem een aantal dwingende suggesties doen waarmee hij in Vlaanderen zijn draagvlak kan vergroten.

De heer Wilfried Vandaele: De heer De Coene zegt dat we moeten kiezen tussen distributeurs en omroepen. Ik hoop dat we daaruit geraken. Voor mij is de echte uitdaging dat we de Vlaamse inhoud en de consumentenbelangen veilig kunnen stellen. De vraag wordt hier opgeworpen om heel snel nog een deal te sluiten met de heer Sickinghe. Ik weet niet of die man in een positie verkeert om nog deals te sluiten.

Minister, ik hoop dat u dat gesprek zult hebben met de nieuwe leiding, maar u zegt dat u dat zult doen. Met de heer Sickinghe kon dat nog in het Nederlands, ik vrees dat dat straks in het Engels zal moeten.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Kurt De Loor tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de uitdagingen voor de gemeentelijke financiën tijdens de komende bestuursperiode

De voorzitter: De heer De Loor heeft het woord.

De heer Kurt De Loor: Voorzitter, minister, collega's, de toekomst van de lokale financiën ziet er allesbehalve rooskleurig uit. De nieuwe legislatuur die net is aangevat, is dan ook in weinig benijdenswaardige financiële omstandigheden gestart. Dat blijkt ook uit de studie van Belfius die eind vorige week naar buiten is gebracht. Die studie werpt een blik op de financiële uitdagingen voor de komende bestuursperiode van 2013 tot 2018.

Er worden ook een aantal oorzaken van die weinig benijdenswaardige financiële toestand aangehaald. Er zijn de pensioenlasten van de medewerkers, terwijl door de harde economische crisis ook de OCMW's veel meer uitgaven hebben. De prognoses dat de economie niet sterk zal groeien, zullen repercussies hebben op de belastinginkomsten. En zo kan ik nog enkele oorzaken noemen, gaande van politiezones tot brandweershervorming, enzovoort.

Minister, we zijn er allemaal van overtuigd dat de lokale besturen heel belangrijke investeerders zijn. Zij nemen bijna 50 procent van de publieke investeringen voor hun rekening. Het is heel belangrijk om tijdens de economische crisis deze investeringsmachine op gang te houden, niettegenstaande onze lokale besturen zich in een 'catch 22'-positie bevinden: enerzijds moeten zij een optimale, kwalitatieve dienstverlening trachten te verzekeren, anderzijds moeten zij ervoor zorgen dat zij hun begroting op orde krijgen of houden.

Minister, vanuit dat oogpunt zijn alle lokale besturen nu bezig om vanuit de beleids- en beheerscyclus (BBC) een meerjarenplanning voor 2014-2019 op te stellen. Bent u bereid om vanuit Vlaanderen initiatieven te nemen om de druk op de lokale financiën te verlichten?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer De Loor, u stelt terecht een vraag over de evolutie van de gemeentelijke financiën. Wij bespreken dat hier niet de eerste keer. Het is ook niet de eerste keer dat ik zeg dat ik mij zorgen maak over die evolutie. Niet dat de cijfers en de indicatoren rood zijn, maar ze staan wel op oranje.

Ik heb recent nog gecommuniceerd naar aanleiding van het bekend worden van de rekeningen voor 2011. Daarin toonde ik aan dat het positieve saldo van de rekeningen gedaald was van 10 procent in 2006 tot 4 procent in het eigen dienstjaar. Voor alle dienstjaren samen is dat gelukkig nog beter.

De Vlaamse Regering heeft er in deze moeilijke tijden voor gezorgd dat het Gemeentefonds structureel recurrent blijft stijgen met 3,5 procent. Dat is op zich een prestatie gelet op de druk op onze financiën en gelet op de grote besparingen die wij hebben doorgevoerd. Ik heb ook instrumenten ontwikkeld die de gemeenten toelaten om beter en structureel te plannen.

Dit is een kantelmoment. We staan voor een nieuwe bestuursperiode, er moeten nieuwe meerjarenplannen worden gemaakt. Daarom komt de studie van Belfius op het goede moment. Met de nieuwe BBC vragen wij dat men aan langetermijnplanning doet en niet probeert om enkel het eerstvolgende jaar een evenwicht te bereiken. Men moet een structureel evenwicht bereiken. De klemtoon ligt bij de gemeentelijke autonomie, maar ook bij de gemeentelijke verantwoordelijkheid.

U zegt terecht dat gemeenten moeten blijven investeren. U zegt terecht dat de schuld, het aandeel dat de gemeenten betalen in schuld, maar 12 procent bedraagt van de gemeentelijke uitgaven. Het grootste deel van de uitgaven ligt bij het personeel: 42 tot 43 procent. De werkingskosten bedragen 17 procent. Personeel en werkingskosten samen zijn al goed voor om en bij 60 procent. Daarnaast is er een belangrijk en toenemend aandeel overdrachten naar OCMW en politie. In deze moeilijke tijden van verminderende belastingsopbrengsten moet iedereen efficiëntieoefeningen doen. Ook de gemeenten moeten proberen beter te doen met minder.

De grote uitgavenpakketten zitten niet bij de schuld en de investeringen, maar wel bij de gewone uitgaven voor personeel en werking. Daar kan veel gebeuren. Informatie is belangrijk. De studie van Belfius is heel goed. Ik zal in plaats van in juli nu al een omzendbrief versturen omdat veel gemeenten nu al aan die meerjarenbegroting werken. Ik zal nog eens wijzen op de problemen en op de nieuwe instrumenten die we ter beschikking hebben gesteld.

De heer Kurt De Loor: Het is inderdaad niet de eerste keer dat dit hier en in de commissie ter sprake komt. Ik was dan ook een beetje verwonderd dat ik hier vandaag de enige vraagsteller was.

Minister, de groeivoet van 3,5 procent op jaarbasis voor het Gemeentefonds is inderdaad decretaal verankerd. Dit werd de voorbije jaren nauw toegepast. Ik vind dat niet meer dan logisch. Er zijn al in heel veel besturen efficiëntieoefeningen gedaan en er zijn efficiëntiewinsten geboekt, samen met het creatief omspringen met de middelen. Dat zal ook in de toekomst het ordewoord blijven.

Maar ik ben er ook van overtuigd dat dat niet alle problemen zal oplossen. Ook Vlaanderen heeft hierin een rol te spelen. We mogen niet alle verantwoordelijkheid bij de lokale besturen leggen. Daarom pleit ik voor een taskforce, die zich inlaat met de lokale financiën, waar zowel u, de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG), het Agentschap voor Binnenlands Bestuur, het federale niveau als de lokale besturen deel van kunnen uitmaken.

De voorzitter: De heer Meremans heeft het woord.

De heer Marius Meremans: Ik wil de heer De Loor zijn illusie niet ontnemen, maar ik had al een vraag om uitleg voorbereid over hetzelfde onderwerp. Dus hij is niet de enige die met die bezorgdheid zit.

De minister antwoordt dat de Vlaamse overheid maatregelen neemt. Het Gemeentefonds gaat niet achteruit, ondanks de moeilijke financiële situatie. De lokale autonomie speelt inderdaad een rol. Onze gemeentebesturen zullen daar creatief mee moeten omspringen. Ik denk bijvoorbeeld aan synergieën tussen OCMW-diensten en stadsdiensten. Maar we moeten ook het taboe van de gemeentegrenzen overstijgen en bekijken voor welke diensten we met verschillende gemeenten kunnen samenwerken. Zo kan men dezelfde dienstverlening efficiënter verzorgen. De gemeenten moeten daarover samenzitten, en dat moet inderdaad nu gebeuren, bij de meerjarenplanning.

De voorzitter: Mevrouw De Waele heeft het woord.

Mevrouw Patricia De Waele: Minister, u zegt terecht dat iedereen efficiëntieoefeningen moet doen. Ik heb u vorig jaar gevraagd wat de financiële impact zou zijn indien men met één schepen minder zou werken. Het decreet laat dat toe, weliswaar op vrijwillige basis. Bij de samenstelling van de nieuwe colleges zou men vooruitziend te werk kunnen gaan en de tering naar de nering zetten.

Steden en gemeenten die vandaag zeggen dat ze moeilijke budgettaire tijden tegemoetgaan en hun begroting moeilijk sluitend denken te krijgen, zouden mijns inziens de politieke moed moeten hebben om met één schepen minder te werken. Hebt u er enig zicht op hoeveel steden en gemeenten er al ingegaan zijn op die mogelijkheid van het decreet om met één schepen minder te werken?

De voorzitter: De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie: De gemeentelijke financiën staan inderdaad onder druk, net zoals bij alle andere overheden. Er spelen heel wat externe factoren, bijvoorbeeld de pensioenlasten op termijn. Maar het klopt dat er nog heel wat synergieën te bereiken zijn, zoals samenwerking met OCMW, waar we het in de commissie al veelvuldig over gehad hebben.

Ik wil nog één element meegeven, minister. In de eerstkomende weken en maanden zult u moeten onderhandelen over een nieuwe cao voor de lokale besturen. Alle politieke partijen moeten beseffen dat de lokale besturen het niet gemakkelijk hebben. We moeten de verwachtingen, en wat personeelsvakbonden of anderen eventueel naar voren kunnen schuiven, temperen. Het is heel belangrijk om ervoor te zorgen dat de mensen die vandaag in dienst zijn bij de lokale besturen, in de mate van het mogelijke in dienst kunnen blijven, en dat die torenhoge verwachtingen wat achterwege blijven.

U hebt vorige week in de commissie een hervorming van het Gemeentefonds aangekondigd. U zit daarmee in de eindfase, en dus kijken wij reikhalzend uit naar het initiatief dat u zult nemen om daarmee van start te gaan.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Ook wij zijn voor een slanke overheid, maar als je de berichten van steden als de mijne of Mechelen hoort, waar een zevende tot een achtste van het aantal medewerkers moet afvloeien, is dat een pijnlijk verhaal.

Minister, ook Vlaanderen is hier voor een deel schuldig. Het schuift een aantal kosten door naar gemeenten, al gaat het niet altijd om reusachtige bedragen, het betaalt niet mee voor de toenemende last voor gemeenten van de vergrijzing, budgetbegeleiding en zo meer. Vorige week was er nog de vraag over de lokale sportdiensten, die met hun saldo in de wind gezet worden. Zo kunnen we optellen.

Ten tweede blijven we, ondanks uw eigen intentie om het bestuurlijke landschap in Vlaanderen intern te hervormen, met verschrikkelijk veel structuren van intercommunales, allerlei bovenlokale structuren, provincies en steden en gemeenten zitten, die allemaal een heel grote apparaatskost hebben, waar we, denk ik, mits goed bestuur heel veel op kunnen besparen. Dat zouden we kunnen inzetten voor inhoud in onze gemeenten.

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Voorzitter, dit debat is eigenlijk al gevoerd, ook in de commissie. De minister heeft vandaag geantwoord zoals hij toen in de commissie heeft geantwoord.

Minister, u zegt dat u de dotaties aan het Gemeentefonds op 3,5 procent houdt en dat dat een verdienste van de regering is. Neen, dat is een verdienste van het parlement, want het is decretaal vastgelegd. Als u met een ontwerp van decreet naar het parlement zou komen om dat percentage te veranderen, dan liggen alle mogelijke evenwichten aan diggelen, denk ik.

We zouden ook eens de opdrachten die gemeenten van hogere overheden krijgen, moeten onderzoeken. Die brengen ook kosten met zich mee.

Men geraakt er niet uit, want men spreekt al twee legislaturen – ook uw voorganger Keulen deed dat – over de hervorming van het Gemeentefonds en meer bepaald de verdeling tussen de gemeenten. U zegt dat u ook een hervorming zult doorvoeren, maar niet meer deze legislatuur. Binnen de meerderheid zit men hierover blijkbaar in een politieke impasse.

De voorzitter: De heer De Meulemeester heeft het woord.

De heer Marnic De Meulemeester: Voorzitter, de bekommernis van de heer De Loor is natuurlijk ons aller bekommernis. Uit de studie van Belfius, maar ook uit andere indicatoren is gebleken dat het in de toekomst financieel bijzonder moeilijk zal worden voor veel steden en gemeenten, in het bijzonder voor de kleine gemeenten en voor de plattelandsgemeenten.

Minister, als het in de toekomst nog slechter zou gaan met de gemeentelijke financiën, overweegt u dan om opnieuw een fiscaal pact te sluiten tussen de Vlaamse overheid en de steden en gemeenten zoals dit ook in de vorige legislatuur is gebeurd? Ik hoop ook dat u de vele verplichtingen van de steden en gemeenten in de hand zult houden en dat er minder verplichtingen zullen worden opgelegd die personeelskosten met zich meebrengen en de normale dienstverlening verzwaren.

Minister Geert Bourgeois: Er zijn een heleboel betogen geweest. Het is een probleem dat de gemoederen fel beroert. De essentie is dat de gemeentelijke ontvangsten minder snel stijgen dan de gemeentelijke uitgaven. De ontvangsten stijgen met 0,5 procent, de uitgaven gemiddeld met 1,3 procent. Elke goede huisvader of huismoeder moet maatregelen nemen als hij of zij daarmee wordt geconfronteerd. Je kunt niet zeggen dat een ander dat moet oplossen, want als je autonomie hebt, moet je ook verantwoordelijkheid nemen.

U kunt zeggen dat het de verdienste is van het parlement dat die 3,5 procent in het decreet staat. Dat is ook zo, maar deze meerderheid heeft, ondanks alle besparingen die moeten worden doorgevoerd, deze 3,5 procent onaangeroerd gelaten. Je ziet de discrepantie: 3,5 procent plus 3,5 procent plus 3,5 procent elk jaar. Kijk naar de enorme stijging van het Gemeentefonds versus de besparingen die hier zijn aangepakt en versus het cijfer van 0,5 procent stijging van de ontvangsten van de gemeenten. Het is voor de gemeenten dus een goede zaak.

Ik heb niet tot vandaag gewacht om de gemeenten te zeggen dat ze maatregelen moeten nemen omdat de evolutie gestaag minder goed is. Kijk naar het rekeningencijfer ‘eigen dienstjaar’, want dat is de beste indicator. Ik heb het cijfer voor 2011 nog niet, maar wel dat van 2010. Van 2006 tot 2010 is er een daling van overschot op eigen dienstjaar van 10 procent naar 4 procent. Ik vrees dat het voor 2011 nog minder goed zal zijn. Het zijn dus indicatoren die op oranje staan en waar je rekening mee moet houden.

Daarnaast zijn er wel maatregelen genomen om de gemeenten te helpen. Tal van gemeenten beginnen aan synergieën tussen gemeente en OCMW. Dat leidt effectief tot besparingen in personeel. Ik heb in de commissie het voorbeeld gegeven van de managementondersteunende dienst van mijn agentschap Toerisme Vlaanderen die opgegaan is in de managementondersteunende dienst van de Diensten voor het Algemeen Regeringsbeleid. Er zijn door die kleine operatie twaalf personeelsleden minder nodig. Ook op gemeentelijk vlak kun je die synergieën bereiken, ook door intergemeentelijke samenwerking zoals de heer Meremans zegt.

Er werd gevraagd wat we doen met betrekking tot die intergemeentelijke samenwerking. Dat is een zeer grote opdracht die we op ons hebben genomen. We hebben heel veel werk verricht ter zake. We hebben al die tussenstructuren in kaart gebracht. Op dit moment beginnen de gouverneurs daaraan, natuurlijk in samenspraak met de gemeenten, die zelf bottom-up beslissen, om dat intermediaire niveau transparanter te maken, om te komen tot een sterke vereenvoudiging, en ook tot synergieën. Sommige gemeenten hebben niet genoeg bestuurskracht om specialisten in dienst te nemen, of ze doen dat wel, maar die specialisten hebben onvoldoende opdrachten of taken. Twee, drie, vier of acht gemeenten samen kunnen dat wél aan, op een efficiënte manier. Ze kunnen een specialist leefmilieu op niveau aanwerven, of een specialist ruimtelijke ordening op niveau, of een specialist onroerend erfgoed op niveau.

Dit zijn allemaal sleutels die we hebben aangereikt, maar de gemeenten moeten die natuurlijk grijpen. Nogmaals, ze staan op hun autonomie, en verre van mij om daaraan te tornen.

Mevrouw De Waele, ik heb geen idee hoeveel steden en gemeenten gebruik hebben gemaakt van de mogelijkheid om het aantal schepenen te verminderen. Een aantal hebben dat in de vorige periode al gedaan, en nu gebeurt dat ook opnieuw. Vanaf 2019 is dat verplicht. Dan komt er overal een schepenen minder. Dat weet u. Dat maakt natuurlijk niet het grote verschil. Tellen we dat samen voor alle gemeenten, dan is dat een belangrijke kost, maar dat zal ook niet zorgen voor een structureel evenwicht in elke gemeente. U hoort me dit echter natuurlijk niet tegenspreken.

Mijnheer Verfaillie, personeelsmatig zal men inderdaad heel voorzichtig moeten zijn. De VVSG is de werkgever. Wij zijn de bemiddelaar ter zake. Wij patroneren de onderhandelingen. Het zijn echter de vakbonden en de VVSG die de onderhandelingen moeten voeren. Het is echter evident dat het moeilijke tijden zijn. Ook wij hebben offers gevraagd aan ons personeel, aan onze vakbonden. Vorig jaar ging dat over nog eens 100 miljoen euro extra. Ik denk dat iedereen wel duidelijk weet dat er niet veel ruimte is.

Mijnheer Caron, ik verzoek u vriendelijk het debat over de besparingen in uw eigen stad te voeren in uw eigen stad. Elke gemeente moet haar verantwoordelijkheid opnemen. Het college moet zich verantwoorden tegenover zijn gemeenteraad. Ik blijf erbij dat gemeenten dezelfde diensten kunnen verlenen met minder mensen, net zoals wij dat doen. Ik herhaal mijn vraag om niet te besparen op de investeringen. Anders belandt men in een vicieuze cirkel. Van de gemeentelijke uitgaven gaat 12 procent naar schuld. Het grote deel van de uitgaven wordt uitgemaakt door personeel, door werkingskosten en inderdaad ook steeds meer door overdrachten naar OCMW's en politie.

Mijnheer De Loor, u hebt gelijk wat dat laatste betreft. Dat is een andere zaak. Dat heeft te maken met de vergrijzing, met de stijgende lasten voor de politiezones enzovoort. Op die structurele kosten, die de grootste uitgavenposten vormen, kan men echter inderdaad heel wat besparen. Men kan efficiënter werken, met behoud van dezelfde dienstverlening.

Mijnheer De Meulemeester, hoe los van de wereld kunt u zijn om nu te denken dat wij 600 à 800 miljoen euro ter beschikking zullen stellen om de gemeentelijke schulden te verminderen, in ruil voor een fiscaal pact? Wij vragen fiscale discipline aan de gemeenten. Maken we de optelsom van alles wat u vraagt. Alle wachtlijsten moeten natuurlijk weg. De jobkorting moet opnieuw worden ingevoerd. We moeten bijkomend dan nog eens 600 à 800 miljoen euro transfereren naar de gemeenten. Ik wil wel, maar ik vraag aan de gemeenten dat ze hun verantwoordelijkheid nemen en zorgen voor een structureel evenwicht, in een context die zeer moeilijk is voor iedereen. Wij scheppen een kader ter zake. We geven daar de middelen voor, met de nieuwe beleids- en beheerscyclus (BBC). Dat is een langetermijnplanning. Dat is het belangrijkste dat gebeurt, meen ik.

Ten slotte is er nog het Gemeentefonds. Ik hoor dat men mijn voorganger er ook bij haalt. Ik heb niet gezegd dat het Gemeentefonds daadwerkelijk hervormd zou zijn, in de zin van inwerkingtreding, maar dat we de oefening maken om dat fonds te hervormen. In deze

periode van budgettaire moeilijkheden is dat een zeer moeilijke oefening. Los van die 3,5 procent zal het totaalbudget van dat Gemeentefonds eerstdaags echter niet stijgen. Dat weet u ook. In een dergelijke periode is het nog moeilijker om te hervormen dan in een periode van stijgende budgetten.

De heer Kurt De Loor: Minister, ik dank u voor dit uitgebreide antwoord. Dat leden van alle partijen in dit halfroond een betoog hebben gehouden, is er een blijk van dat dit probleem door alle partijen wordt erkend. Ik vind dat Vlaanderen dit niet volledig kan overlaten aan de verantwoordelijkheid van de lokale besturen. Daarom pleit ik voor een taskforce die zich zou buigen over de toekomst van die lokale financiën, met de vertegenwoordigers die ik daarnet heb opgenoemd.

De financiële dreiging waarmee lokale besturen kampen, is niet enkel een discussie over begrotingscijfers, dat wil ik nog eens onderstrepen. Het gaat effectief ook over beleidvoeren. Zal er geïnvesteerd worden in veiligheid, in onderwijs, in lokaal sociaal beleid, in kinderopvang, in openingsuren van de bibliotheek, in de aanleg van fiets- en voetpaden en zo meer? Daarom is dit zo'n belangrijke discussie.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Lies Jans tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over de recente monsterfiles in en rond Brussel na een ongeval en een snellere afhandeling van incidenten door de takeldiensten

De voorzitter: Mevrouw Jans heeft het woord.

Mevrouw Lies Jans: Voorzitter, minister, ik vermoed dat u maandagmorgen net als heel veel andere automobilisten gevloekt hebt toen er op de ring rond Brussel een file ontstond van meer dan drie uur. Een jaar geleden hebben we deze discussie ook gevoerd, toen was er een gelijkaardig ongeval gebeurd op een knelpunt. Nu gebeurde het ongeval in Jette en de hele Brusselse ring zat vast.

Ik vermoed dat u toch wel ontevreden was – misschien vloekt u niet, dat zou kunnen, ik doe dat soms wel – omdat ik weet dat u hard werkt aan een oplossing voor deze problematiek. Het is heel belangrijk dat bij een incident heel snel wordt ingegrepen zodat die plaats zo snel mogelijk wordt vrijgemaakt om het aantal verliesuren te beperken.

U hebt in de commissie al uitvoerig toegelicht dat het een heel complexe problematiek is, dat er veel spelers bij betrokken zijn. U hebt ook al maatregelen genomen, sommige gaan al wat makkelijker dan andere.

Een belangrijk knelpunt was ook maandag dat de takelwagens mee in de file staan, dat ze mee moeten aanschuiven om op de plaats van het incident te komen. In de commissie hebben we hier al over gezegd dat het essentieel is en dat u er volledig achter staat dat de takelwagens prioritaire voertuigen worden, dat ze een zwaailicht krijgen en dat ze via de pechstrook op een snelle manier bij het ongeval kunnen komen om de plaats snel terug vrij te maken.

Ik vernam uit de pers dat u die vraag inderdaad aan de federale overheid hebt gesteld, het is immers niet onze bevoegdheid, maar dat u daar een nul op het rekest kreeg. Het is niet mogelijk om de takelwagens als prioritair te beschouwen. Op dat vlak hebben we dus geen vooruitgang geboekt. Is dat inderdaad zo? Zijn er nog alternatieven om dit toch te bewerkstelligen?

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Voorzitter, mevrouw Jans, ik antwoord meteen op uw punctuele vraag. Het is inderdaad zo dat er geen toelating werd verleend om van de takelwagens prioritaire voertuigen te maken. We hebben deze problematiek in het verleden al een aantal keer besproken. Ik wil nog eens voor iedereen duidelijk maken dat ik niet de bevoegde minister ben, ik kan een dergelijke prioriteit niet verlenen. Het gaat over een zwaailicht dat men plaatst op takelwagens en over een geluidsinstallatie om aan te duiden dat ze prioritair zijn. Er was nog een tweede vraag, namelijk om die wagens ook toe te staan gebruik te maken van de pechstrook.

Ik heb een werkgroep ‘incident management’ opgericht waar ook de federale politie en het parket naartoe komen. Alle adviezen daar zijn negatief. Er is een advies van Centrex, het expertisecentrum inzake verkeershandhaving ten behoeve van de geïntegreerde politie, er is een advies van het college van procureurs-generaal en er is een advies van de federale hulpdiensten. Ze zeggen unaniem dat de toelating niet mag worden gegeven, dat slechts heel beperkend blauwe zwaailichten mogen worden verleend. Ik heb ondertussen vernomen dat ook de brandweerwagens en de civiele bescherming in principe geen gebruik mogen maken van de pechstroken, en ook zij zijn vragende partij.

De adviezen zijn negatief, maar ik blijf van mening dat het toch een goede zaak zou zijn om het te doen, vandaar dat op het overleg van 30 januari – dus voor het ongeval – gevraagd werd dat ik een nieuwe afspraak zou maken met staatssecretaris Wathélet om de problematiek nog eens politiek te bespreken. Er zijn wel negatieve adviezen, maar de staatssecretaris kan nog altijd beslissen om de toelating wel te geven. We hebben eerst gepoogd om die adviezen in een andere richting te krijgen, wat dus niet gelukt is.

Mevrouw Lies Jans: Het is spijtig nieuws dat het niet gelukt is. Ik ben aan de andere kant tevreden dat u zegt dat u het wel belangrijk vindt. Ik vind het zelf ook heel belangrijk dat het wel zou moeten kunnen.

Als ik het goed begrijp, zult u nu andere mogelijkheden aftasten, maar hoe ziet u dat dan? Op een bepaald moment hebt u gezegd dat er ook een mogelijkheid is om in de wegcode te schrijven dat de politie kan bepalen wie op dat moment als prioritair wordt beschouwd, waardoor ze toch ter plaatse zouden kunnen komen. Graag kreeg ik wat meer uitleg over hoe u de oplossing ziet.

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Minister, u vertelde daarnet dat u naar een oplossing zoekt, en ik denk dat dat een goede aanzet is. Maar ik heb toch nog een heel concrete vraag. Als we dit willen gaan regelen, dan denk ik dat de enige mogelijkheid is om het in te schrijven in de wegcode. De vraag is dan echter wel in welke mate we dit vandaag vanuit Vlaanderen gedaan kunnen krijgen.

Minister, het is allemaal niet heel duidelijk wat die borrelnootjes waren, wat die staatshervorming is, en wat er nu al of niet komt, maar komt er hier een stuk van naar Vlaanderen? Weet u daar al iets over? Het is echt nodig dat we het tenminste zelf vanuit Vlaanderen op de Vlaamse wegen kunnen regelen. De enige manier om hieruit te geraken, is door het in te schrijven in de wegcode. Daarover verneem ik van u graag iets meer.

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum: Minister, als we het hebben over lange files op de ring rond Brussel, is dat natuurlijk een mooie aanleiding om te vragen naar de stand van zaken over de herinrichtingsplannen voor de ring rond Brussel. Er werd niet zo lang geleden een studie gepubliceerd door Transport & Mobility Leuven, waaruit bleek dat het een verlieslatende investering zou zijn om de ring te verbreden. De files zouden niet opgelost geraken en er zou gezondheidsschade ontstaan door het aanzuigeffect van wagens waardoor er ook meer uitstoot is.

Minister, graag kreeg ik van u nog eens een stand van zaken. Wanneer neemt de Vlaamse Regering een beslissing over de uitbreidingsplannen van de ring rond Brussel?

De voorzitter: Mevrouw Smaers heeft het woord.

Mevrouw Griet Smaers: Minister, ik dank u voor het antwoord dat u hebt gegeven. Ik weet dat een verkeersveilige en snelle afhandeling van incidenten voor u ook een prioriteit is. U hebt daarom terecht een tijd geleden een werkgroep opgericht onder uw hoede rond incidentmanagement om samen met federale collega's te kunnen werken rond een integrale aanpak van dit incidentmanagement. Ik vind het heel terecht dat u dat hebt gedaan, omdat er naast het prioritair maken van takelwagens ook heel wat andere zaken kunnen worden verbeterd om sneller die incidenten af te handelen, en om sneller wegen vrij te kunnen maken.

Ik verwijs ook naar enkele voorbeelden. De dynamische verkeerssignalisatie op de wegen kan men extra behandelen. Er is ook de optie voor het nog meer inzetten van FAST-teams (files aanpakken door snelle tussenkomst), en er is het dossier van de FAST+-teams. Er zijn dus heel wat punten die in het werkgroepoverleg van het incidentmanagement zitten.

Minister, wanneer kunt u met een integraal plan rond incidentmanagement komen?

De voorzitter: Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Minister, het ongeval maandagochtend heeft er in ieder geval toe geleid dat we toch eens moeten nadenken over hoe we omgaan met ongevallen en incidenten om grote monsterfiles te voorkomen. De problematiek is wel ruimer dan enkel de takelwagens, zoals hier al enkele malen is aangehaald. Ik zal er u nog wel een vraag over stellen in de commissie. Ik had de vraag vanmorgen net te laat ingediend.

Minister, gisteren is er ook in de Kamer van Volksvertegenwoordigers een vraag over gesteld. Staatssecretaris voor Leefmilieu, Energie en Mobiliteit Wathelet heeft geantwoord dat hij enkel bevoegd is voor verkeersregels. Dat was zijn antwoord. Waarschijnlijk was dat in antwoord op de discussie over de takelwagens en het gebruik van de pechstrook.

Ik denk echter dat dit debat toch ruimer is dan enkel die takeldiensten. Daarom zou ik deze vraag verder willen behandelen in de commissie, en heb ik er dus vanmorgen een vraag over ingediend.

De voorzitter: De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen: Minister, ik heb een heel punctuele vraag over de FAST-takeldiensten, wat staat voor files ten gevolge van ongevallen aanpakken door een snelle tussenkomst. Werken die snelle takeldiensten ondertussen? Zowel FAST als FAST+? Ook wat betreft de vrachtwagens? Werkt dat procedé ondertussen op en rond de Brusselse ring? Ik denk namelijk dat dit heel cruciaal is. En het kan ook wel een verklaring zijn voor het feit dat het maandagochtend helemaal is misgelopen: namelijk omdat FAST en FAST+ op en rond de Brusselse ring nog niet helemaal operationeel zijn.

Minister Hilde Crevits: Collega's, ik ga proberen op alle vragen te antwoorden. Ik heb geprobeerd om daarnet punctueel te antwoorden op de actuele vraag, die ging over het blauwe zwaailicht. Nu vraagt u naar de stand van de Brusselse ring, naar de omgang met incidentmanagement in Vlaanderen. Ik denk dat het goed is om in dit kader punctueel te antwoorden op punctuele vragen.

Niettemin, mijnheer Sanctorum, in verband met de uitbreidingen blijf ik bij de lijn die ik al heel lang aanhoudt: een strategisch MER moet eerst zijn goedgekeurd. Die goedkeuring hebben we nog niet. Vorige week is er een vraag over geweest in de commissie, u was er niet. Zodra het strategisch MER volledig is goedgekeurd, zullen we het agenderen.

Mijnheer Reekmans, het is juist dat het blauwe zwaailicht nog geen toelating geeft om te rijden op de pechstrook. We kijken of we in het kader van onze huidige bevoegdheden een

eigen reglement kunnen maken, bijvoorbeeld enkel voor de pechstroken op de Brusselse ring. Voor heel Vlaanderen kan dat sowieso niet. Ik kan onmogelijk als minister een globale toelating geven. Het zou misschien wel kunnen, en dat wordt nu juridisch bekeken, op een beperkt segment. Ik heb nog geen eindconclusie, maar misschien kunnen we zo gedeeltelijk tot een oplossing komen.

Mevrouw Van den Eynde, het is juist dat staatssecretaris Wathelet bevoegd is voor de verkeersregels, ook om de machtiging te verlenen voor dat zwaailicht, maar alles wat politie betreft, is uiteraard de bevoegdheid van de minister van Binnenlandse Zaken, die ook mee is uitgenodigd op het overleg in verband met incidentmanagement. Ik heb verwezen naar staatssecretaris Wathelet, maar er zijn meerdere ministers bevoegd, dat is juist.

Mevrouw Smaers, er is een Vlaams draaiboek voor incidentafwikkeling, maar als er een ongeval gebeurt, komt uiteraard de politie ter plaatse en geeft de instructies. Het is niet zo dat het Agentschap Wegen en Verkeer (AWV) wordt opgebeld en dat die mensen naar daar gaan in een geel autootje om alles te regelen. Mijn bevoegdheden zijn beperkt. Het is bij uitstek een probleem dat we geïntegreerd moeten aanpakken met verschillende overheden.

Ik hoop echt, en er zijn al wat conclusies, dat we het draaiboek allemaal kunnen aannemen. Ik heb de politionele diensten nodig, de civiele bescherming, de brandweer. Iedereen moet goed gecoördineerd kunnen werken. Dat gebeurt ook vaak, bij veel ongevallen, maar soms, zoals maandagmorgen, valt er iets voor het op het slechtst mogelijke moment op een slechte en zeer filegevoelige plaats, collega's, mevrouw Jans.

Mijnheer Keulen, voor de Brusselse ring is er nog geen FAST-contract. Ik speel open kaart. Er zijn moeilijkheden. Er zijn twee types FAST: eentje voor personenwagens en eentje voor vrachtwagens. Er zijn ook al twee aanbestedingen geweest. Er zijn een paar bestekken goedgekeurd, maar niet voor de Brusselse ring. De eerste keer hebben we vastgesteld dat de prijzen exorbitant hoog waren. Mevrouw De Ridder heeft mij in de vorige legislatuur eens aangepakt omdat die prijzen veel te hoog zijn. Je moet snelheid ook combineren met betaalbaarheid. Mijn diensten vonden echt dat het onverantwoord was om te gunnen. We zien ook een grote concentratie, veel groepen die samenwerken, en juridisch kan dat niet. We moeten het bestek nu voor de derde keer proberen te verfijnen.

Ik heb onmiddellijk, want ik maakte me ook die bedenking, het verslag opgevraagd van wat daar is gebeurd. Ik geef u mee wat mijn diensten aan mij hebben gerapporteerd. Om 6.10 uur werd de verkeerspost verwittigd. Om 6.20 uur was de interventieploeg ter plaatse. Dat zijn de mensen van de wegpolitie. Om 6.25 uur is de depannagedienst gevraagd, en die was binnen een aanrijtijd van 20 minuten aanwezig, maar bleek niet het volledig geschikte materiaal mee te hebben, waardoor er extra materiaal is moeten komen, dat er ook weer was na 20 minuten.

De aanrijtijd in het kader van FAST is ook 20 minuten. Het is zeker niet zo dat je kunt zeggen dat, als FAST er was geweest, alles opgelost zou zijn. Het voorstel van de VAB is hetzelfde: ze pleiten voor een permanentie op de ring. Dat is zeker een interessant voorstel, maar dat was ook geen oplossing geweest, want dat is voor personenwagens. Er was een vrachtwagen betrokken in dit ongeval. Een bijkomende voorwaarde is dat je het juiste materiaal moet hebben.

Wat heeft nog ongeveer een extra uur of meer gekost? Dat is het feit dat er heel veel smurrie op de weg was terechtgekomen en dat men vrij lang heeft moet opruimen en kuisen vooraleer de rijweg kon worden vrijgegeven. Dat heeft ervoor gezorgd dat pas om 9 uur de weg weer volledig vrij was. Het heeft drie uur geduurd. Dat is zeer lang. Misschien kan dat beter. Ik ben er een groot pleitbezorger van dat FAST er komt, maar dat moet dan wel op een correcte manier gebeuren, met voldoende gezonde concurrentie.

Ik ben er nog niet van overtuigd dat FAST voor dit ongeval voor een betere en snellere afwikkeling zou hebben gezorgd. De takelaars werken trouwens met een beurtrol. Er wordt altijd gekeken naar iemand die snel ter plaatse kan zijn. Uit het eerste verslag heb ik geen melding dat er te veel tijd verloren zou zijn gegaan.

Mevrouw Lies Jans: Minister, u hebt antwoord gegeven op mijn vragen. Het is essentieel dat wij dit als prioriteit blijven bewaren en dat u bekijkt wat we ten aanzien van het eventueel gebruik van de pechstrook binnen onze bevoegdheid kunnen doen. Het blijkt moeilijk te zijn omdat de federale overheid dat blijkbaar niet als een prioriteit beschouwt. Ik hoop dat u verder inzet om binnen de huidige context tot een overeenstemming te komen.

Zoals mevrouw Smaers en mevrouw Van den Eynde al zeiden, is het een complexe problematiek met veel aspecten om incidentmanagement op een goede manier te laten verlopen. Ik denk dat dat nog wel wat discussies in de commissie behoeft.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Mercedes Van Volcem tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de mogelijkheid om leegstaande 'rijkswachterwoningen' te verwerven en om te vormen tot sociale woningen

ACTUELE VRAAG van de heer Peter Reekmans tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de mogelijkheid om leegstaande 'rijkswachterwoningen' te verwerven en om te vormen tot sociale woningen

De voorzitter: Mevrouw Van Volcem heeft het woord.

Mevrouw Mercedes Van Volcem: Voorzitter, minister, zoals u weet, wachten 91.000 mensen op een sociale woning in Vlaanderen. Minister, u hebt 2,9 miljard euro nodig om het patrimonium van de sociale woningen te renoveren.

Wat lezen we nu? De federale staatssecretaris voor de Regie der Gebouwen meldt in de krant dat 347 rijkswachterwoningen leegstaan, en dit al jaren. Hij zegt in hetzelfde artikel: we zijn wel bereid om een firma te contacteren om die woningen voor ons te verhuren. Er bestaan dergelijke firma's, bijvoorbeeld Intract. Die zijn tussenpersoon en stellen de panden tijdelijk ter beschikking tot er een herbestemming is.

Minister, het is toch een unieke kans om ander overheidspatrimonium te verwerven en als het ware in te schakelen in uw sociaal bindend objectief of ze ter beschikking te stellen aan sociale verhuurkantoren (SVK's). Morgen ligt er een ontwerp van decreet ter bespreking voor waarin 20 procent van de woningen als het ware door de private verkavelaars moet worden opgedragen aan prijzen die u tarifeert. Ik denk dat u zelf ook een inspanning moet doen, minister, om uw sociaal bindend objectief te bereiken op overheidsgronden en deze taken niet alleen moet afwentelen op gronden die in handen zijn van private ontwikkelaars.

Minister, zult u contact opnemen met uw collega? Er staan 347 woningen te wachten. Er is zelfs meer: in Aalst bijvoorbeeld staat er een kazerne al tien jaar leeg. Wat doet u daarmee?

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Minister, ik ben tevreden dat leegstand van gebouwen in dit parlement nu ook voldoende aandacht krijgt.

U weet dat ik daar iets mee heb. Ik vind leegstand van openbaar patrimonium, terwijl we burgers met gemeentelijke reglementen belasten omdat ze hun woning te lang laten leegstaan, niet kunnen. Dat is wegen met twee maten en twee gewichten. Wat een overheid zelf verkeerd voordoet, kan ze moeilijk van haar burgers eisen. Dat vind ik een normale theorie. Maar blijkbaar doen we dat wel.

Minister, ik stel deze vraag niet omdat gisteren klein in de krant stond dat de federale staatssecretaris over die leegstaande woningen begon. In december verleden jaar heb ik u een

schriftelijke vraag gesteld. Ik heb u toen de eerste keer een vraag gesteld specifiek over die 379 specifieke rijkswachterwoningen, omdat men er na veertien jaar eindelijk in geslaagd was 4 van die woningen een herbestemming te geven. Op veertien jaar tijd waren er 379 leegstaande woningen. 4 rijkswachterwoningen kregen een herbestemming, 375 andere niet. U hebt me er toen op gewezen dat vooral de gemeenten hiervoor moesten zorgen.

Minister, wat zult u concreet doen om die leegstand op te lossen? Huisvesting is een Vlaamse bevoegdheid. Zoals hier al eerder is gesteld, zijn de wachtlijsten lang genoeg. Wat stelt u voor?

De voorzitter: Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Freya Van den Bossche: Voorzitter, leegstand moeten we op alle mogelijke manieren vermijden. Heel veel gezinnen zoeken een degelijke woning. We bestraffen leegstand van sociale woningen, onder meer na de debatten die op initiatief van de heer Reekmans zijn gevoerd, momenteel vrij strikt. We doen dit door middel van inhoudingen op de gewestelijke sociale correctie (GSC). We hebben die regels aangepast. We trachten hier in elk geval aandacht aan te besteden.

Ik ben nagegaan hoeveel oud-rijkswachterswoningen zich op Vlaams grondgebied bevinden. Blijkbaar zouden 109 dergelijke woningen in aanmerking komen om als sociale woningen te worden ingezet.

Ik wil in dit verband sowieso contact met federaal staatssecretaris Verherstraeten opnemen. Ik zal hem vragen waartoe de federale overheid bereid is. Indien hij die woningen door private firma's wil laten verhuren, kan ik misschien een aantrekkelijker aanbod doen. Indien die woningen aan voorwaarden voldoen om een SVK-woning te worden, kunnen die woningen, mits een heel redelijke werkingstoelage aan de SVK's, eigendom van de federale overheid blijven en op een sociale en objectieve wijze tegen een redelijke prijs worden verhuurd aan de mensen die er het meest en het eerst nood aan hebben.

Indien die woningen niet allemaal voor verhuring door een SVK in aanmerking zouden komen of indien de staatssecretaris die woningen liever van de hand zou doen, kunnen we de lokale overheden stimuleren. Het Agentschap Wonen-Vlaanderen kan dit punt op de agenda van het lokaal woonoverleg plaatsen en kan de sociale huisvestingsmaatschappijen (SHM's) stimuleren de enveloppe voor goede woningen hiervoor te gebruiken. We voorzien in geld om die woningen voor gebruik als sociale woningen op te kopen.

Indien dit een bijzonder groot succes zou zijn en er veel meer vraag zou zijn dan die enveloppe geld bevat, kan ik eventueel nagaan of ik met geld kan schuiven om die enveloppe te vergroten. Ik wil de staatssecretaris op deze manier een trapsgewijs werkend voorstel doen.

Mevrouw Mercedes Van Volcem: De zienswijze van de minister op de rol van de SVK's kan ik volledig steunen. Op die manier kan veel sneller een doorstroming tot stand worden gebracht. Wat de verwerving van de panden betreft, verwijst de minister echter weer naar de overheden. Volgens mij zal de federale overheid de panden wellicht willen verkopen. Op die manier kan geld in de eigen begroting worden gedeponereerd.

Ik vraag me af waarom de SHM's per se altijd aan nieuwbouw moeten doen. Waarom kunnen ze niet eens bestaande woningen kopen? In dat geval moeten ze geen zes jaar wachten en moeten ze geen infrastructuur aanleggen. Dit betekent een winst voor de overheid die deze infrastructuur niet moet financieren. Bovendien worden op die manier veel sneller woningen gecreëerd voor de mensen die hier nood aan hebben.

De heer Peter Reekmans: Wat dit debat betreft, ben ik heel tevreden dat de voorstellen die ik drie jaar geleden heb gedaan ondertussen tot de mainstream behoren. Het was drie jaar geleden onbespreekbaar renovatie voorrang op nieuwbouw te geven. Ik merk nu dat de oppositie en de meerderheid daar interesse voor tonen. Indien we verstandig met ons patrimonium willen omspringen, moeten we dit doen.

Ik wil even een onderscheid duidelijk maken. Mijn fractiegenote mevrouw De Waele heeft al meermaals moties met een duidelijke vraag ingediend. De Vlaamse overheid zou de gemeenten moeten kunnen verplichten het ongebruikt patrimonium te herbestemmen. Die moties zijn altijd weggestemd. De Vlaamse overheid moet dringend over een hefboom beschikken om de gemeenten te dwingen die halsstarrig blijven weigeren en die gebouwen laten leegstaan. Dit lijkt me een vorm van goed en deugdelijk bestuur.

Ik heb het antwoord van de minister op mijn schriftelijke vraag gelezen en ik heb het antwoord gehoord dat de minister net op deze actuele vragen heeft gegeven. Er is op drie maanden tijd een evolutie geweest. Ik ben tevreden dat de minister nu de SVK's wil gebruiken om tot een oplossing te komen. Het is echter spijtig dat die woningen gedurende veertien jaar zijn verkommerd en aangetast. Het kost veel geld ze nu weer in orde te brengen.

De voorzitter: Mevrouw Taeldeman heeft het woord.

Mevrouw Valerie Taeldeman: Vlaanderen en de Vlaamse Regering beschouwen de lokale besturen als dé regisseurs van het sociale woonbeleid. Sommige lokale besturen halen de objectieven inzake sociale woningen, andere moeten bijkomende inspanningen leveren de volgende jaren.

Een onderzoek naar hergebruik van voormalige rijkswachterswoningen vraagt echt wel naar een lokale afweging van prioriteiten. Ik ben blij om te vernemen dat u vindt dat dit kan worden besproken en geregeld op een lokaal woonoverleg.

Een gesprek met staatssecretaris voor de Regie der Gebouwen Verherstraeten over deze aangelegenheid is zeker aangewezen. Vanuit mijn fractie wil ik u de tip meegeven dat er ook nog andere administraties met leegstaande woningen worden geconfronteerd, ik denk aan de lege sluiswachterswoningen van Wegen en Zeekanaal.

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: U hebt groot gelijk. 'Quand un gendarme rit dans la gendarmerie, tous les gendarmes rient dans la gendarmerie'. U kent deze spreuk wellicht. Ik zal ze toch vertalen: als er één rijkswachter lacht in de rijkswachtkazerne, dan gaan ze met zijn allen mee lachen.

Bij rijkswachters denk ik aan Louis de Funès waar ik groot mee ben geworden. Ik denk aan Les gendarmes de Saint-Tropez en aan een liedje van The Strangers 'Bij de rijkswacht': "Bij de rijkswacht, daar weurde pas nen echte vent".

Die mensen hebben hun best gedaan en nu zitten we in een andere fase van onze criminaliteitsbestrijding. Er komen veel gebouwen vrij, niet alleen bij de rijkswacht maar ook bij landsverdediging. Gaan we ook dat patrimonium opeisen voor de woningnood in Vlaanderen?

De voorzitter: De heer Hendrickx heeft het woord.

De heer Marc Hendrickx: Geef toe, de leegstand wordt aangepakt. Dat is een heel goede zaak. Misschien moeten we naar een hogere versnelling schakelen. We moeten alleszins nog meer inzetten op de SVK's, zoals u aangeeft. Minister, u wilt de lokale actoren inschakelen. U wilt een evaluatie maken. Misschien zult u dan nog schuiven met uw budgetten. Is dat nog mogelijk tijdens dit begrotingsjaar?

Minister Freya Van den Bossche: Ik heb gezegd dat het mogelijk is om deze woningen – of andere waar mevrouw Taeldeman en de heer Penris op wezen – in huur te laten nemen door de SVK's met betaling van een redelijke werkingstoelage. Op die manier heeft men ook de huurinkomsten. Dat lijkt me vrij verdedigbaar. Ik heb het liever zo dan dat een privéfirma dat zou doen, want dan is er geen sociale meerwaarde gecreëerd. Dat is een eerste mogelijkheid.

Niet elk van die woningen zal voldoen aan de voorwaarden om door een SVK in huur genomen te worden. Een tweede mogelijkheid is dat de huisvestingsmaatschappij die woningen aankoopt via het systeem 'aankoop goede woning'. Er is geld opzijgezet om dat te doen.

Waar u voor pleit, mevrouw Van Volcem, dat gebeurt ook nu al. Alleen zouden we misschien een grote beweging kunnen organiseren die wordt aangestuurd en gefaciliteerd door Vlaanderen. De uiteindelijke beslissing blijft inderdaad lokaal, mevrouw Taeldeman.

Stel dat hier veel vraag naar zou zijn en dit een groot succes zou zijn, dan kan ik gerust met mijn budgetten schuiven om die ‘aankoop goede woningen’ mogelijk te maken. De sociale huisvesting omvat zeer grote budgetten. Als we een versnelling kunnen teweegbrengen door leegstaande woningen op te kopen die anders dreigen te verkrotten, die renoveren en aanbieden op de woningmarkt, is dat vanzelfsprekend een belangrijke meerwaarde. We mogen niet enkel focussen op nieuwbouw zoals hier werd gezegd. Dat is wat ik bedoel.

Mevrouw Mercedes Van Volcem: Minister, het schokt mij dat u zegt dat de privéverhuur geen sociale meerwaarde kan leveren. Ik wil u erop wijzen dat de 91.000 mensen die zich op de woonmarkt begeven, eigenlijk uw werk doen. De minister van Wonen moet het overheidspatrimonium maximaliseren in plaats van dat altijd aan de privémarkt op te leggen.

De heer Peter Reekmans: Minister, ik ben absoluut tevreden met uw antwoord dat u de piste van de SVK's in dit dossier wilt bewandelen. Dat was niet het antwoord dat ik op een eerdere schriftelijke vraag heb gekregen.

Na de kritiek van de LDD-fractie hebt u inderdaad een inhaalbeweging gemaakt inzake leegstand. U hebt daar, in tegenstelling tot uw voorgangers, de voorbije periode aan gewerkt.

Tijdens een actuele vraag of een debat horen we hier dat er nog woningen leegstaan ergens aan een rivier- of havenovergang of nog elders. Iedereen kent in zijn streek het leegstaand patrimonium. We moeten daar niet belachelijk over doen. Ik ben vanochtend voor ik naar hier kwam, gaan kijken naar rijkswachterwoningen in Tienen en Tielt-Winge. Die staan al veertien jaar leeg, dus sinds de eeuwwisseling, toen de politiezones werden hervormd. Het is schandalig in welke erbarmelijke staat die woningen intussen verkeren. Het is een schande dat de overheid dat heeft toegelaten. Minister, wij moeten daar nu miljoenen euro's inpompen om die woningen opnieuw convenabel te maken opdat daar mensen zouden kunnen wonen. Ik hoop dat we daar lessen uit trekken en dergelijk patrimonium niet langer op grote schaal laten verkommeren. (*Applaus bij LDD en het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Steve D'Hulster tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over maatregelen om een verdere daling van het aantal sportclubs (en voetbalclubs in het bijzonder) tegen te gaan

De voorzitter: De heer D'Hulster heeft het woord.

De heer Steve D'Hulster: Minister, onze voetbalclubs zitten in een negatieve spiraal. De afgelopen jaren zijn er tientallen clubs verdwenen. Uit een bevraging door Het Nieuwsblad blijkt dat er heel wat knelpunten zijn op het terrein. Die knelpunten liggen volledig in de lijn met de resultaten van de sportenquête die we vorige week hebben besproken in de commissie. Het gaat over dezelfde knelpunten: te weinig vrijwilligers, te veel administratieve overlast en te weinig bestuurscapaciteit, gebrek aan jeugdwerking, te weinig inkomsten waardoor steeds meer inkomsten moeten worden gegenereerd via lidgelden en waardoor die lidgelden stijgen.

Minister, we zijn het erover eens dat die voetbalclubs een ongelofelijk maatschappelijk kapitaal zijn binnen onze samenleving. Op basis van de foto die we nu hebben genomen in de sportenquête die Bloso in uw opdracht heeft uitgevoerd en van het signaal dat we krijgen van de voetbalclubs, moeten we nagaan welke maatregelen we kunnen nemen om die clubs te steunen en hun overlevingskansen te vergroten.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Het aantal clubs schijnt inderdaad te dalen. Op zich is dat geen ramp. Indien clubs daardoor groter worden, biedt dat een meerwaarde. Zo heeft een grotere club relatief gezien minder vrijwilligers nodig. Daarnaast kan het geld beter worden ingezet en kan ook de jeugdwerking beter functioneren. Bovendien ligt de kwaliteit hoger en kan men beter inschatten hoe men kan omgaan met ethisch sporten.

Wij blijven inzetten op clubs. Waar mogelijk, kan er een fusie of samenwerking tot stand komen. Dat moet wel plaatselijk worden bekeken. We hebben dat vorige week besproken. Vraag is hoe we daar met het nieuwe decreet op het lokaal sportbeleid vanaf 2014 verder kunnen op inspelen. Verder zijn er ook de middelen voor de facultatieve opdrachten van de federaties, die rechtstreeks dienen aangewend te worden ten voordele van de clubs.

Vorige vrijdag is er een nieuw boek voorgesteld ‘Vlaanderen sport! Vier decennia sportbeleid en sportparticipatie’. Op bladzijde 103 en 104 staat dat er nooit eerder zoveel mensen aan het sporten waren, maar dat dat minder in clubs gebeurt dan in het verleden. Het gaat dan vooral over kinderen en jongeren. Volwassenen zitten meer in clubs dan in het verleden.

Welke conclusies verbinden de onderzoekers hieraan? Twee elementen spelen daarin mee.

Een, men is minder afhankelijk van een sportclub dan vroeger. Om goed te kunnen trainen, moest je vroeger naar een sportclub gaan, maar kun je dat vandaag op – ik noem maar wat – een Finse piste. Een goed trainingsschema kon je vroeger alleen krijgen bij je trainer, vandaag vind je dat op internet en bij ‘Start to weet-ik-wat-allesmaal’. Je bent dus minder afhankelijk van de clubs.

Twee, er is meer individualisering. Men wil veel meer volgens zijn eigen agenda sporten. De onderzoekers zeggen dat het goed zou zijn dat de clubs uitzoeken hoe ze kunnen inspelen op de aanvullende voordelen die een club bieden. Dit lijkt me een interessant gegeven in het geheel.

De heer Steve D’Hulster: Minister, u geeft aan dat samenwerking niet noodzakelijk fusie hoeft te betekenen. Een van de sleutels zal zijn ervoor te zorgen dat dat op tijd gebeurt. Ik denk dat clubs beginnen na te denken over fusies en samenwerkingen op het moment dat ze al in de problemen zitten. Als we hen ertoe kunnen aansporen om dat wat sneller te doen, met logistieke zaken en het opstellen van trainingsschema’s, dan kunnen we misschien wat soelaas bieden.

De voorzitter: Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Minister, vorige week hebben we een gelijkaardige enquête besproken met dezelfde pijnpunten: te weinig vrijwilligers, de kwaliteit van de trainers die moet verbeteren, de financiële druk. Kan Vlaanderen nog veel meer maatregelen nemen om dat te remediëren? Ik heb daar twijfels over.

Ik zie vooral een voortrekkersrol voor de Vlaamse overheid in het opentrekken van de discussie over een opleidingsvergoeding of een jeugdfonds, en de mogelijke decretale verankering hiervan. Ik las in de krant dat u daarmee bezig bent. Hoever staat het daarmee?

De voorzitter: De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens: Minister, ik wil nog twee zaken meegeven. U bent, meer dan u zelf laat blijken, zelf absoluut voorstander van de ploegsporten omdat men daar in de ontwikkeling van sociale vaardigheden een enorm sociaal weefsel opbouwt, dat men ook in zijn latere carrière in bedrijven enzovoort absoluut nodig heeft.

De individualisering bestaat natuurlijk, maar we hebben er alle belang bij om de clubs, ook de kleinere clubs, in stand te houden. Daar moeten we ons uiterste best voor doen. Het is niet alleen een verantwoordelijkheid van de overheid, maar in grote mate ook van de voetbalbond en de federaties. Ik vraag me af of we er niet in kunnen slagen, zoals in bepaalde andere sporttakken en in het buitenland bestaat, de massa’s geld – elk jaar steeds meer – die naar televisierechten en transfers gaan voor de internationale spelers, gedeeltelijk over te dragen

naar de jeugdopleidingen. Daar bestaan systemen voor. We zouden dat in overleg en eventueel decretaal beter moeten kunnen organiseren om die clubs te ondersteunen, want ze hebben het inderdaad nodig.

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

De heer Johan Deckmyn: Minister, ik heb met veel belangstelling de artikelenreeks gelezen die in Het Nieuwsblad loopt, en waarop de actuele vraag van de heer D'Hulster is gebaseerd. We hebben die discussie inderdaad al gevoerd. De problematiek is mij niet vreemd. Ik verwijs naar mijn favoriete voetbalploeg FC Azalea in derde provinciale A in Oost-Vlaanderen, een Gentse club die ook met die problematiek wordt geconfronteerd.

Minister, ik kan u ten dele volgen als u zegt dat minder clubs niet noodzakelijk negatief hoeft te zijn, maar we moeten er de nodige aandacht voor blijven hebben. Ik vraag u om in het Sport voor Allen-decreet in te zetten op de ondersteuning van de lokale sportclubs. We mogen de kleinere clubs in ons land zeker niet vergeten.

De voorzitter: De heer Gysbrechts heeft het woord.

De heer Peter Gysbrechts: Ik begrijp de meerderheid niet zo goed in deze actuele vraag. We hebben vorige donderdag deze sportclubenquête besproken. Het ging over deze problematiek, clubs, vrijwilligers, financiële middelen enzovoort.

Een beetje als gevolg daarvan verschijnt vandaag een artikel in een krant. Vrijdag hebben we ook de voorstelling gehad van een boek. En dan krijgen we hier een actuele vraag waarvan ik, met alle respect, het actualiteitsgehalte niet begrijp. Niet dat het probleem niet acuut is, maar dat was het vorige donderdag ook. In de commissie hebben we gezegd dat we met die enquête een aantal dingen kunnen doen en dat we het werk zullen voortzetten. Minister, zouden we dit dan niet beter in de commissie voortzetten?

Minister, als ik dan toch vandaag één nieuw feit uit Het Nieuwsblad haal, dan wel dat u voorstander bent van de opleidingsvergoeding. Dat is nieuws en dat had dan wel een actuele vraag kunnen zijn want, minister, in 2010 liet u verstaan geen voorstander te zijn van een opleidingsvergoeding. Dit is aanvullende informatie en daarom wou ik het hier meegeven.

Minister Philippe Muylers: Mijnheer Sauwens, ik ben niet tegen ploegsport. Integendeel, ik ben zelf een grote ploegsporter. Ik ben altijd coach en trainer geweest. Wat zou ik tegen ploegsport zijn? Ik zeg enkel wat in deze studie staat: veel meer mensen gaan sporten, maar dat gebeurt minder in clubverband. Daarvoor worden twee redenen genoemd. De eerste is het individualisme. Ik zeg niet dat ik dat goed vind; ik zeg wat die studie naar voren brengt. De tweede reden is dat men minder afhankelijk is van een club om kwalitatief te kunnen sporten.

Ik ben het natuurlijk helemaal met u eens wat betreft de vaardigheden die je in team- en clubverband aan jongeren kunt meegeven, ook bij individuele sporten. Mocht daarover een misverstand bestaan, dan wil ik dat bij dezen rechtgezet zien. Dat blijkt ook uit alles wat we voor de ondersteuning doen. Neem de twee criteria waaraan bij Sport voor Allen het meeste gewicht is gegeven: dat gaat allemaal naar clubsport. Of neem de facultatieve opdracht voor federaties met betrekking tot kwaliteitsverhoging, tot gezond sporten voor jeugd, enzovoort: dat is allemaal gericht op clubs. Ik zet net als u mee in op de clubs.

Het kwam vorige donderdag aan bod, en ik zet er ook op in. Kijk naar het Vlaams Bureau voor Sportbegeleiding (Vlabus), waarmee we de vrijwilligers sportief willen ondersteunen, en Dynamo, waarmee we bestuurders willen ondersteunen. Al deze elementen moeten ertoe bijdragen dat de vrijwilligers beter worden geholpen. Ook daar blijkt wat uit deze studie blijkt: het individualisme bestaat ook bij de vrijwilligers. Ze willen wel hulp bieden maar ze willen zich niet permanent engageren, zoals dat vroeger werd gevraagd. We moeten erover nadenken hoe ook clubs daarop kunnen inspelen.

Mevrouw Werbrouck en mijnheer Gysbrechts, jullie hebben het over het Opleidingsfonds. Ik hoor bij vele clubs, zeker voetbalclubs, dat er op geen enkele manier een stimulans is om op niveau opleiding te geven aan de jeugd. Bij basket bestaat er een regeling. Ik heb in de krant gezegd dat ik samen met de voorzitter van de Voetbalfederatie Vlaanderen, Herman Wijnants, wil bekijken of het systeem van het basket – met een opleidingsfonds en dus niet een nieuwe zaak-Bosman of nieuwe transfers of een nieuwe individuele betaling van de ene naar de andere – kan worden overgeheveld en een stimulans kan betekenen voor de jongerenopleiding bij het voetbal.

Mijnheer D'Hulster, uit dit boek blijkt nog iets interessants over het lidgeld van voetbalclubs. Voor jongeren is dat lidgeld een van de belangrijkste elementen in de totale kostprijs. Een fiets kopen is duurder dan 'shoes' kopen. Het lidgeld van een voetbalclub, dat wordt gebruikt voor het onderhoud van terreinen en dergelijke, bedraagt één derde. Dat is veel hoger dan bij de andere sporten. U zegt dat het lidgeld verhoogt. Relatief gezien is het nog vrij laag in vergelijking met de overige kosten. Ik ben het er helemaal mee eens dat we dat verder moeten blijven volgen en erop inzetten, ook als het gaat over de financiering van de clubs.

Met dit boek, dat voor de vierde keer verschenen is, en nu ook met de enquête van Het Nieuwsblad, hebben we alle gegevens om het beleid te voeren. Ik ben het eens met de heer Gysbrechts dat het beleid dat nu gevoerd wordt, al maximaal probeert in te spelen op wat er leeft bij de clubs.

De heer Sauwens had aan de commissievoorzitter voorgesteld om het boek te bespreken en de auteurs uit te nodigen in de commissie. Er staan enorm veel gegevens in, dus dat lijkt mij een interessant voorstel.

De heer Steve D'Hulster: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Het is deze week de Week van de Vrijwilliger, collega's. Dat is een van de grootste pijnpunten die naar voren komen in zowel de sportclubsenquête als in de enquête van Het Nieuwsblad. Niet alleen de sporter is individueler en minder afhankelijk geworden, maar ook de vrijwilliger. Er zijn nog wel veel mensen met veel engagement, maar die verdelen dat liever. Vroeger had je de materiaalmeester die van maandagochtend tot zondagavond voor de club in de weer was. Die figuren raken stilaan uit roulatie. We moeten die vervangen door een nieuw type vrijwilliger. We kunnen de clubs op dat punt wel wat ondersteunen.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Hermes Sanctorum tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de naleving van de regels inzake dierenwelzijn door het kwaliteitslabel Belplume

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum: Minister-president, Europa heeft enkele jaren gelden grondig laten onderzoeken hoe dicht op elkaar kippen mogen leven zonder dat ze lijden. Men kwam wetenschappelijk tot de conclusie van 30 kilogram per vierkante meter. Er werd vervolgens politiek een beslissing rond genomen: een limiet van 33 kilo per vierkante meter. Dat ligt dus boven het wetenschappelijke advies. Meer nog, onder een aantal strikte voorwaarden kunnen kippenkwekers tot 42 kilogram per vierkante meter gaan, wat natuurlijk ver boven het wetenschappelijke advies inzake dierenwelzijn ligt.

Nu blijkt echter dat Belplume, een kwaliteitslabel dat beweert bekommerd te zijn om het dierenwelzijn, voor die maximale bezetting van 42 kilogram gaat. Dat vind ik eigenaardig, want je verwacht van een kwaliteitslabel dat het verder gaat dan de wettelijke norm.

Bovendien roepen zij de kippenkwekers blijkbaar ook op om niet te voldoen aan de wettelijke voorwaarden om tot die maximale bezetting te mogen gaan.

Dat vind ik zeer straf, minister-president. Ik verwacht dan ook van u, als bevoegd minister voor Landbouw, dat u aan Belplume een duidelijk signaal geeft.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, collega's, het gaat hier, voor alle duidelijkheid, over vleeskuikens, en in het bijzonder over de mate waarin dode vleeskuikens mogen worden meegeteld om tot die 42 kilogram per vierkante meter te komen. Ik begrijp dat Groen, het betoog van vorige week indachtig, zeer begaan is met doden en lijken en zo meer. *(Gelach)*

Dit is uiteraard een zeer terechte vraag, mijnheer Sanctorum. *(Opmerkingen van de heer Hermes Sanctorum)*

Niets in dit leven is mij vreemd, mijnheer Sanctorum. Het gaat over de maximumbezetting. Die wordt uitgedrukt in kilogram: 33 kilogram per vierkante meter. Met een goede klimaatregeling mag het 39 kilogram zijn. Men mag zelfs tot 42 kilogram gaan, op voorwaarde dat het sterftecijfer – dode en wegens ziekte of gebreken afgemaakte dieren – onder de 1 procent + (0,06 procent x slachtleeftijd) ligt.

Mijnheer Sanctorum, ik vind uw vraag zeer terecht en mijn antwoord zal u zeer behagen. Men heeft een fout gemaakt. Dierenwelzijn moet worden gevolgd. Ik heb contact gehad met de voorzitter van de bevoegde organisatie Belplume. Hij heeft gezegd dat men de welzijnsvoorschriften correct moet toepassen, dat men de checklist en het lastenboek zal aanpassen en dat morgen alle landbouwers die in deze sector actief zijn, daarvan op de hoogte zullen worden gebracht. De checklist en het lastenboek worden dus conform gemaakt met de wetgeving inzake dierenwelzijn.

Ik hoop dus dat u tevreden bent dat we dit zeer kordaat hebben aangepakt. Belplume gaat na uw vraag en mijn antwoord een persbericht de wereld insturen.

De heer Hermes Sanctorum: Minister-president, u bent raar begonnen met een en ander in het belachelijke te trekken en ik verwacht dat niet van een serieuze minister van Landbouw, maar u hebt zich goed herpakt door te zeggen dat de wetgeving moet worden gerespecteerd – waar een krantenartikel toe kan leiden. Ik ben dus zeer tevreden.

Je verwacht wel van een kwaliteitslabel dat het verder gaat dan de wettelijke norm. Men gaat voor de maximale bezetting – de dicht opeengepakte kippen – en dat vind ik zeer eigenaardig. Een kwaliteitslabel mag de consument geen zand in de ogen strooien. Als men pretendeert ver te gaan inzake dierenwelzijn, dan moet de consument er ook op kunnen rekenen dat die dierenwelzijnsnormering wordt gerespecteerd.

Minister-president, vindt u ook dat een kwaliteitslabel als Belplume verder moet gaan dan de wettelijke vereisten inzake dierenwelzijn?

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Mevrouw Tinne Rombouts: Voorzitter, er wordt gesproken over het kwaliteitslabel en het lastenboek dat achter het kwaliteitslabel zit. Collega Sanctorum, ik heb toch een probleem met uw stelling dat een kwaliteitslabel altijd meer moet zijn dan de wettelijke norm. U hebt wel gelijk dat het lastenboek correct moet worden nageleefd en dat de wetgeving te allen tijde moet worden nageleefd, maar een kwaliteitslabel – en ik daag u uit om de kwaliteitslabels in de land- en tuinbouw, maar ook in andere sectoren te onderzoeken – moet niet meer zijn dan de wettelijke normen. Ik wil dat ten stelligste in twijfel trekken.

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Voorzitter, ik heb een opmerking. Ik sluit me eerst en vooral aan bij de opmerking van collega Rombouts.

Collega Sanctorum, ik vind het spijtig dat u eerst een persbericht de wereld instuurt en dan pas hier de vraag stelt. (*Rumoer*)

Als ik de krantenkoppen lees, dan hebt u alleen maar opnieuw een hele sector in een slecht daglicht geplaatst. Ik denk dat we dit kunnen missen in een landbouwsector die het economisch zeer moeilijk heeft. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Mijnheer Sintobin, ik wil me niet inhoudelijk moeien met het debat, maar ik word regelmatig geconfronteerd met actuele vragen die gebaseerd zijn op een persbericht dat het parlementslid zelf heeft rondgestuurd.

De heer Stefaan Sintobin: Ik zeg dat niet. Ik heb gewoon gezegd dat hij misschien eerst de vraag kon stellen, het antwoord afwachten en dan een persbericht versturen.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, mochten wij dat doen, dan zouden wij zware kritiek krijgen. (*Gelach. Applaus bij de CD&V*)

Ik ga ervan uit dat collega Sanctorum een eerste keer in de krant wil komen en dan met mijn antwoord nog een tweede keer. Ik heb daar alle begrip voor. Als ik een volgende keer eerst in de krant kom, dan ga ik ervan uit dat u daar geen commentaar op geeft, omdat u het ook al hebt gedaan.

Ik vind dat mevrouw Rombouts gelijk heeft. U verwacht lastenboek en respecteren van dierenwelzijn, met een kwaliteitslabel. U gaat ervan uit dat een kwaliteitslabel verder gaat dan wat Europa toestaat. Er zijn heel wat meer aspecten die te maken hebben met kwaliteit, dan de 'gold plating'.

Ik denk dat hier met heel veel zorg naar is gekeken. Ik zou nog verder kunnen uitweiden – maar de voorzitter zal dat niet toestaan – over waarom men zo heeft geredeneerd bij dat lastenboek. Het is niet zo dat men onvoldoende rekening heeft gehouden met dierenwelzijn. Integendeel, men heeft dat daarin opgenomen. Maar goed, men moet de wetgeving volgen. Dat is opgehelderd. De bedoeling van Belplume was echter eigenlijk zuiver, en ook verdedigbaar. Ik kan het dus niet met u eens zijn wat dat betreft. Kwaliteit heeft veel andere aspecten dan alleen maar verder gaan dan de Europese regelgeving ter zake.

De heer Hermes Sanctorum: Minister-president, ik kan alleen maar bevestigen dat dit krantenartikel tot actie heeft geleid. Mijnheer Sintobin, wat dat betreft, ben ik dus heel tevreden. Zonder dat artikel was de situatie gebleven zoals ze was. Dat denk ik wel. (*Opmerkingen van de heer Stefaan Sintobin*)

Minister-president, waarover het hier gaat, is dat mensen, dat Vlamingen, dat Belgen zich steeds meer afvragen waar hun voedsel vandaan komt en hoe het wordt geproduceerd. Die vragen zijn terecht. (*Opmerkingen van de heer Stefaan Sintobin*)

We vragen inderdaad van u, als minister van Landbouw, dat u fungeert als een waakhond als het gaat over duurzame productie en het respecteren van normen qua dierenwelzijn. Ik hoop dus dat u zich daar voor honderd procent voor zult inzetten. (*Applaus bij Groen*)

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Erik Tack tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de verklaringen van federaal vicepremier Didier Reynders inzake een bijdrage van de deelstaten aan de federale begroting, de usurperende bevoegdheden en de pensioenen van de gewestelijke ambtenaren

De voorzitter: De heer Tack heeft het woord.

De heer Erik Tack: Voorzitter, geachte leden, minister-president, ik vermoed dat u zaterdag de krant hebt gelezen. Ik weet niet wat u op dat moment aan het doen was. Dat gaat me ook niet aan. Ik lees de krant echter bij de koffie, en toen ik het interview met federaal vicepremier en minister van Buitenlandse Zaken Reynders las, verslikte ik me in mijn koffie. Ik weet niet of u zich hebt verslikt.

In dat interview zei de vicepremier dat de Federale Regering rekende op 350 miljoen euro van de deelstaten om de federale begroting op koers te houden. Hij rekende erop dat dit via onderhandelingen zou kunnen gebeuren. Mocht dat echter niet lukken, aldus Reynders, dan zal de Federale Regering zelf stappen moeten zetten. Ik citeer hem: “We zouden bijvoorbeeld kunnen stoppen met bepaalde uitgaven of kortingen op fiscaal vlak. Zo kan ik er een heel aantal opnoemen waarvan we, als er geen akkoord komt, moeten nadenken of we ze nog willen doen.” Forse taal, zou ik zeggen.

Nu, de dag erop, in De Zevende Dag, was hij al heel wat gematigder. Toen zei hij dat Vlaanderen eigenlijk al zijn deel doet door een begroting een evenwicht te hebben. Het zijn vooral Wallonië en Brussel die nog hun bedrage zullen moeten betalen. Hij kon het echter toch niet laten om meteen ook nog eens de usurperende bevoegdheden en de bijdragen van de gewesten voor de pensioenen van de gewestelijke ambtenaren te vernoemen.

U hebt destijds gezegd dat u over die usurperende bevoegdheden sinds de zomer geen contact meer hebt gehad met de Federale Regering. U hebt gezegd dat de Federale Regering zelf maar moet zorgen voor de verbintenissen die ze op zich heeft genomen. Vlaanderen zal terzake geen bijdrage leveren. Vlaanderen zal die niet aanvaarden zonder er de nodige financiering voor te krijgen.

Wat is uw reactie op al die stellingen van de federale vicepremier? Dat lijkt me toch stoere taal.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, mijnheer Tack, dit is een vraag die u in het verleden ook al eens hebt gesteld. U stelt die nog eens opnieuw om te zien of ik standvastig ben. De heer Van Hauthem zal dat straks ook nog eens doen. Ben ik standvastig in mijn visie en daadkracht? Het antwoord is ja. *(Opmerkingen)*

Ik heb daar ook op gereageerd, zoals u weet. Ik betreur dat erg doorzichtige spelletje van minister Reynders. Hij weet wat ik in dit parlement heb gezegd, en dat ik daarachter blijf staan. Misschien zit hij te veel in het buitenland. Ik weet het niet. We worden nu geconfronteerd met ernstige problemen, in Vlaanderen en ook op andere niveaus. Wij zullen verder een begroting in evenwicht realiseren. De begrotingscontrole komt eraan. Ik heb begrepen dat het advies van de Hoge Raad van Financiën (HRF) er ten laatste in april 2013 zal komen. De heer van Rouveroi heeft daarnaar verwezen.

En wat de usurperende bevoegdheden betreft, wil ik hier nog eens herhalen dat we altijd het volgende hebben gezegd: “Goed, als u bevoegdheden hebt op het regionale niveau waarvoor u federaal betaalt, dan is het uw volste recht om daarmee te stoppen, maar dan zullen wij de engagementen die u bent aangegaan niet zonder meer onverkort overnemen”. Ik heb dat nog eens even herhaald. Ook heb ik herhaald dat we voor de pensioenlasten van onze ambtenaren in de begroting een goede 50 miljoen euro hebben ingeschreven. Wat dat betreft, komen we ons engagement na.

Ik heb net zoals u gehoord dat zondag tijdens ‘De Zevende Dag’ al werd gesteld door Didier Reynders himself: “Maar wat Vlaanderen betreft, is een begroting in evenwicht al voldoende”. Ik ga er dus van uit dat hij onze reactie nog eens heeft beluisterd en dat hij begrepen heeft wat ons standpunt is.

Ik wil er nog aan toevoegen dat we altijd bereid zijn om over de usurperende bevoegdheden te spreken, maar er is, zoals u terecht opmerkt, de laatste weken geen enkele vraag gekomen

van of actie ondernomen door de federale overheid. Misschien is er iets op komst, en dan zal ik er dit parlement over inlichten.

De heer Erik Tack: U bent aan het wachten op de Federale Regering zoals de duivenmelkers op de duiven wachten. U noemt het een doorzichtig politiek spelletje. Ik noem het chantage met het mes op de keel. Hij zegt: “we gaan onderhandelen, maar als wij de deal niet kunnen sluiten zoals wij wensen, dan zullen wij er zelf wel voor zorgen dat het scenario verloopt zoals wij het willen”. Dat is met het mes op de keel. Ik heb eens gekeken of u geen snijwond hebt, maar ik zie nog niets in uw hals. Het is geen uitspraak van de eerste de beste, maar van een vicepremier. Ik mag aannemen dat die man spreekt in naam van de Federale Regering. Uw partij maakt ook deel uit van die Federale Regering. Ik zou dit toch niet zomaar als een doorzichtig politiek spelletje durven klasseren.

De voorzitter: De heer Van Mechelen heeft het woord.

De heer Dirk Van Mechelen: Voorzitter, minister-president, collega's, laat het duidelijk zijn: ook wij nemen afstand van de stijl van de heer Reynders, zij het dat we natuurlijk het debat ten gronde niet uit de weg kunnen blijven gaan. Wij pleiten voor samenwerkings-federalisme. Ik veronderstel dat dat voor u met de nieuwe minister van Financiën veel beter zal gaan dan met zijn voorganger. Maar wat ik heb onthouden van zijn voorganger zondag, was dat hij citeerde dat ook Vlaanderen om de begroting in evenwicht te houden, in 2013 een inspanning van ongeveer 600 miljoen euro zou moeten doen. Daarover had ik graag een bijkomende vraag gesteld. Is het inderdaad van die orde? Zo ja, dan is het echt vijf voor twaalf. Er zijn al twee maanden voorbij, u kunt nog besparen op tien maanden, maar dan is een versnelde begrotingscontrole meer dan ooit aangewezen.

De voorzitter: Mevrouw Meuleman heeft het woord.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Minister-president, u zegt dat er de laatste dagen en weken geen actie geweest is in verband met de usurperende bevoegdheden. Voor ons zitten er wel een aantal heel belangrijke zaken tussen zoals de ontwikkelingsamenwerkingsprojecten van de universiteiten en het grootstedenbeleid. Het zijn zaken, zeker wat de ontwikkelingsamenwerkingsprojecten betreft, waar toch redelijk wat mensen werken die al een hele tijd in onzekerheid zitten over wat er nu precies zal gebeuren. Ik ben het met u eens dat aangegane engagementen moeten worden voortgezet.

We hebben bij de energiebesparingen inderdaad al gezien wat er gebeurt als er veel ruzie wordt gemaakt. Ze werden niet overgenomen door Vlaanderen en dat betekent volgens de Vlaamse Confederatie Bouw een verlies van duizend banen. Ik zou niet willen dat dit opnieuw gebeurt voor wat de andere bevoegdheden betreft. Uw partij zit zowel Vlaams als federaal in de meerderheid. Ik zie niet in waarom het zo lang moet duren om die zaken te regelen.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Van Mechelen, onze begrotingscontrole wordt nu technisch volop voorbereid. U kent de dril wat begrotingscontroles betreft. We zullen zo snel mogelijk antwoorden geven. Vorige week werd ook al gevraagd of het niet vroeger kan dan 30 april. U hebt gelijk: hoe sneller hoe beter. Maar ik meen dat we goed cijfermateriaal moeten hebben om de discussie te voeren. U moet zich daar geen zorgen over maken: het is geen gemakkelijke oefening, maar we zijn er mee bezig, alles wordt nu technisch voorbereid.

Collega Meuleman, ik denk dat ook de collega's van sp.a in het verleden vragen hebben gesteld over de universitaire ontwikkelingssamenwerking, over de projecten. Ik heb ook begrepen dat de universiteiten bij de nieuwe bevoegde federale minister zijn geweest, en dat die hun ook een aantal antwoorden heeft gegeven.

Ik ben het met u eens dat men die universiteiten en die mensen zekerheid moet geven. Ik heb begrepen dat die zekerheid voor een deel gegeven is. Het is niet goed dat andere ministers van dezelfde Federale Regering dan andere signalen geven. Dat leidt tot enige verwarring. Daar kan ik mij alleen maar bij aansluiten.

Voorzitter, iedereen kan zeggen wat hij moet zeggen, ook federale vicepremiers. Maar Vlaanderen is de belangrijkste deelstaat van België: 60 procent van de bevolking, 70 procent van het bruto binnenlands product (bbp) en 80 procent van de export. We zijn het niet gewoon om zulke taal te horen. Collega Van Mechelen, en u ook, collega Tack, u kunt dat alleen maar bijtreden, denk ik. Met de belangrijkste deelstaat van België wordt er toch op een andere manier gediscussieerd dan de stijl van collega Didier Reynders.

De heer Erik Tack: Minister, op één vraag van collega Van Mechelen hebt u niet geantwoord: of de orde van grootte van de inspanningen die u moet leveren om de begroting andermaal in evenwicht te krijgen, inderdaad 600 miljoen zou zijn.

Ik wil om te besluiten ook nog iets zeggen over die stijl. De manier waarop die Belgische schoonmoeder de belangrijkste entiteit van dit land behandelt, vind ik wel heel erg. Als dit het samenwerkingsfederalisme is en als dit het toekomstige confederalisme moet zijn ... Vlaanderen vertegenwoordigt 60 procent van de bevolking, 70 procent van het bnp en 80 procent van de export. Vlaanderen houdt dit land recht en ondersteunt mee de andere deelstaten. Als dat de attitude is waarmee deze Belgische schoonmoeder ons bejegt, dan zijn we beter af zonder die schoonmoeder dan met. Dan het wordt het tijd dat we een eigen Vlaamse staat met een eigen fiscaliteit en een eigen totale autonomie hebben, en dat dit soort discussies tot het verleden behoren. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Johan Sauwens tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het uitblijven van een 4G-netwerk in Brussel en de consequenties hiervan voor Vlaanderen

De voorzitter: De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens: Voorzitter, minister-president, collega's, de stralingsnorm in Brussel is een van de strengste ter wereld. Dat heeft onder meer tot gevolg dat men het nieuwe generatie 4G-netwerk moeilijk kan uitbouwen in Brussel. Dit heeft consequenties, niet alleen voor de inwoners van Brussel, maar ook voor Vlaanderen. Vandaar mijn vraag. We hebben hier niet alleen ons parlement, ons hoofdkwartier, maar heel veel bedrijven hebben hier hun hoofdzetel. Het wordt ook meer en meer duidelijk dat de communicatie en de snelheid van communicatie erg bepalend is voor het aantrekken van nieuwe activiteiten.

Mijn vraag is dubbel. Ten eerste, is het probleem u bekend? Hebt u daarover contacten gehad, en bent u van plan om daarover nog met Brussel te discussiëren? Ten tweede, hoe komt het – puur objectief bekeken – dat men in Brussel die zeer strenge norm hanteert? Ik heb immers het gevoel dat ook mevrouw Neelie Kroes van de Europese Commissie, en ook andere instanties zoals de Wereldgezondheidsorganisatie (WGO) zeggen dat de gezondheidsrisico's niet dermate zijn dat dit soort strenge stralingsnormen van toepassing mogen zijn. Brussel is een soort eiland en is omringd door Vlaanderen. Het is erg belangrijk dat we daarover toch ook de juiste gesprekken kunnen voeren – heel snel, letterlijk.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Collega Sauwens, u hebt een punt. U hoeft dus niet eerst naar de pers te lopen om daar ook enige actie van mij te krijgen. We hebben contact opgenomen met het kabinet van minister-president Picqué van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering. We hebben onze grote zorg geuit over de verdere aanpak. Daar is op gereageerd dat men die zorg begrijpt, en dat men volop verder werkt om het uit te voeren. We zijn, ook naar aanleiding van uw actuele vraag, tot concrete actie overgegaan.

Ik wil ook benadrukken – maar dat weet u – dat het 4G-netwerk volop in opbouw is, ook in Vlaanderen en in Wallonië trouwens. Nu kunnen in Vlaanderen alleen inwoners van Antwerpen, Gent, Hasselt en Leuven al die versnelde toepassing krijgen, en dan nog via Belgacom. We zijn dus aan die uitvoering aan het werken.

U hebt een punt. De afspraak met het kabinet-Picqué is dat men ons informeert. Men heeft duidelijk akte genomen van de zorg die u hier uit, die ik kan bijtreden, en men neemt die mee.

De heer Johan Sauwens: Hoe concreet wordt dat? Wanneer is er een uitzicht op een versoepeling in Brussel? Ik heb begrepen dat er beweging is in de regering en dat men het zou doorschuiven naar het parlement. Hebt u daar meer informatie over?

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi: Als Brusselse vind ik het beschamend dat we vandaag nog altijd geen 4G hebben in Brussel en dat de discussies nog volop lopen. Ik kan thuis zelfs geen 3G meer ontvangen, omdat men de zendmast heeft afgeschaft. Tegelijk zijn we een internationale hoofdstad, de hoofdstad van Europa. Brussel is de tweede congresstad van de wereld. Ik heb heel sterk het gevoel dat men bezig is met een rondje wegpesten.

Minister-president, ik wil u vragen om de Brusselse Hoofdstedelijke Regering met aandrang aan te manen om zo snel mogelijk actie te ondernemen. Vlaanderen heeft goede normen, die strenger zijn dan die van de Wereldgezondheidsorganisatie, maar die voldoende ruimte laten voor innovatie. Dat zou Brussel vandaag moeten toepassen. Ik wil erop aandringen dat u de Brusselse minister-president en de hele regering aanmaant tot spoed.

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: In de vraag wordt duidelijk gewezen op de consequenties voor Vlaanderen. Ik denk dat Vlaanderen een voortrekkersrol moet spelen voor het 4G-netwerk. Ik was twee jaar geleden bij de lancering van het 4G-netwerk The Horizon in de Verenigde Staten, om maar te zeggen hoe snel het gaat. Vorig jaar hebben we in India vastgesteld dat het 4G-netwerk daar werd uitgerold.

Als er nu iets is waar ik altijd voor pleit, minister-president, is het dat Vlaanderen op het vlak van digitale communicatie en toepassingen het voortouw neemt. Brussel is Brussel. We hebben niet enkel problemen met 4G in Brussel, laten we eerlijk zijn. 3G is al een ramp op dit ogenblik, vanwege de lagere stralingsnorm. Laat Vlaanderen op dat vlak misschien sneller uitrollen, met een standaard die beter is dan in Brussel. Ik ga er dan van uit dat Brussel schoorvoetend zal moeten volgen, omdat hier toch een centrum van de administratie zit. Minister-president, in deze reken ik voor 100 procent op u.

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum: Collega's, het politieke geheugen is bijzonder kort. Ik wil het graag even oprispen. Enkele jaren geleden werd hier een resolutie goedgekeurd door alle partijen in dit halfrond – LDD bestond nog niet, mijnheer Verstrepen, mijn excuses. In die resolutie die kamerbreed werd goedgekeurd, werd aan de regering gevraagd om 3 volt per meter in te voeren. Dat is de norm die in Brussel werd ingevoerd. Dat was gebaseerd op hoorzittingen. Het was technologisch haalbaar, met wat meer investeringen, wat de telecomoperatoren natuurlijk minder zien zitten, en het hield rekening met de bezorgdheid over de volksgezondheid. Mijnheer Sauwens, ik wou u daar gewoon even aan herinneren.

Minister-president Kris Peeters: Sta me toe te zeggen dat de Brusselse Hoofdstedelijke Regering met de bevoegdheden die ze heeft beslissingen moet nemen. Als ik me ga moeien in die regering, sta ik niet in voor de krantenartikels en koppen die dan verschijnen.

We hebben contact met de Brusselse minister-president om onze zorg te uiten en om te vragen om dat goed aan te pakken. Mijnheer Sauwens, we volgen dat verder op. Ik ga ervan uit dat de Brusselse Hoofdstedelijke Regering de noodzaak aan snelheid goed heeft begrepen,

ook omdat Europees commissaris Neelie Kroes, naar wie u ook hebt verwezen, een belangrijk signaal heeft gegeven. Hier zitten ook internationale instellingen. Ik denk dat men dat in Brussel zelf weet en dat men, met de contacten die wij hebben gelegd vanuit Vlaanderen, enige dynamiek gaat ontwikkelen. Ik breng u op de hoogte zodra ik verdere informatie krijg.

Ten tweede: u hebt gelijk dat Vlaanderen, een innovatieve regio, het voorbeeld moet geven. Ik heb begrepen dat er nu ook advertenties verschijnen waar 3.9G-producten worden voorgesteld als 4G-producten. Een van de problemen is dat er nog te weinig geschikte toestellen op de markt zijn. Er is dus ook een logistiek probleem. Ik heb toegelicht dat we in belangrijke steden, Antwerpen, Gent, Hasselt en Leuven, al een versnelde invoering hebben. We moeten dat verder aanpakken.

Mijnheer Sanctorum, dit parlement heeft daar uitgebreid over gediscussieerd met de bevoegde minister die u daar destijds over hebt aangesproken als ik me niet vergis. Uw geheugen ... De minister heeft daarop geantwoord. Ik ga dat niet herhalen. Dat debat ligt achter ons.

De heer Johan Sauwens: Aan de collega's: ik ben het ermee eens: de gezondheid gaat voor alles. Er is vandaag geen objectief argument om te zeggen dat er één klein gewest, onze hoofdstad en de hoofdstad van Europa, normen moet hanteren die veel strenger zijn dan de normen die de Wereldgezondheidsorganisatie of de Europese Commissie vandaag opleggen.

Snelle communicatie bouwt mee aan de toekomst. Vandaag zijn bepaalde hulpdiensten niet bereikbaar vanwege het slechte netwerk hier in Brussel, zoals door een van de Brusselse ministers werd uitgesproken. Het is het een of het ander. We moeten resoluut durven investeren in moderne technologie en dat moet gebeuren in overleg met de andere gewesten. Minister-president, ik hoop dat u ons op de hoogte kunt houden van de evolutie in dit dossier.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de uitspraken van een partijvoorzitter van de meerderheid betreffende de 'copernicaanse omwenteling' inzake de staats-hervorming en de koers ter zake van de minister-president

ACTUELE VRAAG van de heer Sas van Rouveroij tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de cohesie binnen de Vlaamse Regering, naar aanleiding van de uitspraken van een partijvoorzitter van de meerderheid

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Voorzitter, minister-president, de laatste dagen waren wellicht niet de leukste uit uw loopbaan. Dan krijgt u daar vandaag, via een interview van de voorzitter van een van uw coalitiepartners, nog een poging tot uppercut bij.

Wat verwijt de voorzitter van de N-VA u? Dat u de kiezers bedrogen hebt, dat hij niet meer gelooft in artikel 35, dat u de staats-hervorming min of meer mismeesterd hebt en dat u eigenlijk van de ene dag op de andere een ander discours pleegt naar voren te brengen.

Ik zie het anders, minister-president. Dit is geen aanval op Kris Peeters, dit is geen aanval op de minister-president, dit is eigenlijk inhoudelijk een aanval op de Vlaamse Regering, bestaande uit CD&V, sp.a en de N-VA, en op het Vlaamse regeerakkoord, onderhandeld en goedgekeurd door CD&V, sp.a en de N-VA. Want, laten we wel wezen, wie heeft de staats-hervorming aanvaard om ze uit te voeren? Niet u, maar de Vlaamse Regering, bestaande uit CD&V, sp.a en de N-VA. Wie heeft de copernicaanse revolutie gelanceerd als zijnde de vertaling van de Octopusnota die integraal deel uitmaakt van het Vlaams regeerakkoord? Niet u als persoon, maar CD&V, sp.a en de N-VA.

Bijgevolg denk ik dat u met een serieus probleem zit omdat dit geen aanval op uzelf is maar op de Vlaamse Regering en het Vlaamse regeerakkoord. U zit met een coalitiepartner waarvan de voorzitter zich permitteert de Vlaamse Regering, en dus zijn eigen ministers, aan te vallen en het eigen regeerakkoord dat hij mee heeft onderschreven, aan te vallen. Hoe zit het wat dat betreft, en zeker wat het communautaire luik betreft, met de cohesie binnen de Vlaamse Regering? Hebt u eigenlijk nog een Vlaamse Regering, of zit u met een coalitiepartner die met het ene been in en met het andere been buiten de Vlaamse Regering staat? (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer van Rouveroij heeft het woord.

De heer Sas van Rouveroij: Minister-president, Bart De Wever heeft u, gelukkig voor u figuurlijk, een klap in het gezicht gegeven, en en passant heeft hij ook nog eens de Vlaamse Regering, de regering-Peeters II, een pak rammel gegeven. Zoals we het van collega De Wever gewoon zijn, doet hij dat via de krant, hij doet dat niet via het parlement, niet in confrontatie met ons allen en niet in confrontatie met u.

Ik heb vernomen dat hij wegens ambtsverplichtingen is verontschuldigd. Zo heet dat dan. Ik heb op Twitter vernomen dat hij de Cercle de Lorraine heeft toegesproken en dat hij in de loop van de namiddag nog een haan op een kerktoren in Berchem zal plaatsen. We hebben hier dus een lege zetel in het halfroond. We weten nu waar de prioriteiten van heer De Wever liggen. Spijtig genoeg legt hij die prioriteiten niet in dit halfroond of bij de Vlaamse Regering. Er is nochtans heel wat werk.

Er komt een begrotingscontrole voor 2013 aan. Volgens de heer Van Mechelen bedraagt het tekort 600 miljoen euro. We hebben hier het eerste woord nog niet over gehoord. Het enige wat we hebben vernomen, is dat alles op tijd klaar zal zijn — we zijn benieuwd.

Er is ook de zesde staatshervorming. Met slepende voeten wordt tegen heug en meug werk gemaakt van de nieuwe bevoegdheden. We zijn al jaren vragende partij. Er is nog geen inhoudelijke invulling. De Vlaming weet nog altijd niet in welke richting de woningaftrek of de kinderbijslag zal evolueren.

Er wordt al zeker geen financieel buffertje opgebouwd. Daar hebben we het hier al vaak over gehad. Ik zal er nu niet dieper op ingaan.

Minister-president, er wordt helemaal niets voorbereid. Hoe komt dat? U hangt altijd het beeld van een slagkrachtige en daadkrachtige regering op. De sfeer is goed. De samenwerking verloopt optimaal. De heer De Wever heeft dat beeld echter aan diggelen geslagen. Hoe wilt u de scherven lijmen?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, er is daarnet een punt aangehaald dat klopt. We moeten een aantal heel belangrijke dossiers verder aanpakken. Ik denk dan aan Ford Genk, aan de begrotingscontrole, aan de omgevingsvergunning en aan veel andere zaken waarvoor de Vlamingen, de kmo's en de grote bedrijven ons om een beslissing vragen. De komende weken en maanden zullen we dat ook doen.

Alle leden van de Vlaamse Regering werken daar hard aan. Ik heb geen elementen om hieraan te twijfelen. Het is sommigen misschien ontgaan, maar de heer De Wever maakt geen deel uit van de Vlaamse Regering. (*Rumoer*)

Voor de N-VA maken minister Bourgeois en minister Muylers deel uit van de Vlaamse Regering. Ook zij werken hard. Ik ben minister-president en ik kom hier alle vragen beantwoorden. Discussies over aanwezigheden en dergelijke moeten hier in dit parlement worden gevoerd. Ik doe daar geen uitspraken over.

Aangezien hier vragen over zijn gesteld, wil ik me wel uitspreken over het engagement dat de voltallige Vlaamse Regering op 12 oktober 2011 is aangegaan om de verruimde bevoegdheden

voor een doeltreffender beleid aan te wenden. We zullen er alles aan doen de zesde staatshervorming uit te voeren. We werken volop aan een groenboek. Er is een task force opgericht. Er is een voorhoede. Minister Bourgeois heeft tijdens het debat met de Waalse politici duidelijk de vraag gesteld. We zullen een en ander organiseren. De beslissing die op 12 oktober 2011 is genomen, zal onverkort worden uitgevoerd. Ik zie geen enkele reden om eraan te twijfelen dat de Vlaamse Regering dit zal doen.

Bepaalde partijvoorzitters doen bepaalde uitspraken. Indien die uitspraken op de periode na 2014 betrekking hebben, vraag ik me af wie ik ben om daar iets over te zeggen. Het Vlaams Belang stelt zich vragen bij de vastheid van de minister-president. Ik kan enkel verklaren dat ik de copernicaanse omwenteling onverkort verder uitvoer. Dat staat in de Octopusnota, die een onderdeel van het Vlaams regeerakkoord vormt. Ik zal de zesde staatshervorming uitvoeren.

Ik heb persoonlijk en niet namens de Vlaamse Regering ook verklaard dat ik ervan uitga dat er na de zesde staatshervorming ook een zevende staatshervorming zal volgen. Eerst komt de zesde staatshervorming. Dan komt de zevende staatshervorming. Dat lijkt me logisch. Volgens mij zal de uitvoering van de zesde staatshervorming al voldoende zorgen met zich meebrengen. We zullen heel veel concreet moeten uitvoeren. Ik stel voor eerst de zesde staatshervorming en dan pas de zevende staatshervorming uit te voeren. Het zou niet kloppen dat omgekeerd te doen. Ik verdedig dit standpunt overal waar ik kan. Ik werk hard aan de lancering van de zesde staatshervorming.

Wat de andere punten betreft, heb ik begrepen dat de heer De Wever enige kennis over windhanen op kerktorens heeft.

Ik wil alleen maar zeggen dat de toestand van een aantal dossiers ernstig is. De Vlaamse Regering mag dat niet uit het oog verliezen. Wij zijn resoluut voor die zesde staatshervorming. We voeren die uit. Dat is op 12 oktober 2011 beslist. Is dat duidelijk? Ik kan alleen maar herhalen dat dat het standpunt was en is van de Vlaamse Regering met alle ministers van alle partijen.

De heer Joris Van Hauthem: U hebt in eerste instantie wat naast de kwestie gepraat, minister-president. Maar ik voel toch ergernis ten aanzien van de voorzitter van uw coalitiepartner in de Vlaamse Regering. Ik herhaal, dit was een aanval op de gehele Vlaamse Regering die hij heeft willen afleiden naar u persoonlijk, maar dat pakt niet. Heel de Vlaamse Regering gaat dus, en dat hebt u in het tweede deel van uw antwoord gezegd, de staatshervorming uitvoeren. Heel de Vlaamse Regering staat nog achter de Octopusnota. Heel de Vlaamse Regering staat nog achter de copernicaanse omwenteling waarvan de voorzitter van uw coalitiepartner zegt dat u ze geen twee keer kunt verkopen.

Ik stel vast dat er twee N-VA's zijn. Eén N-VA heeft ministers in de Vlaamse Regering. De andere heeft een partijvoorzitter die de Vlaamse Regering, dus ook zijn eigen ministers, publiekelijk mag bekritisieren. Zo'n coalitie, minister-president, houdt u niet vol.

U kunt zeggen dat hij niet in de Vlaamse Regering zit, maar daar gaat het niet over. Stel u voor dat Bruno Tobback een aanval lanceert op de Vlaamse Regering, en dus ook op zijn eigen ministers, stel u voor dat Wouter Beke dat zou doen, en dus ook op de CD&V-ministers, het kot zou te klein zijn. Zo'n coalitie houdt u niet vol tot 2014. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De heer Sas van Rouveroij: Minister-president, u blijft hangen in de fase van ontkenning. Het beeld van een Vlaamse Regering die samenhangt en daadkrachtig is, ligt al een tijdje aan diggelen, maar werd bij dezen door de heer De Wever nog eens vakkundig aan diggelen geslagen, mocht dat nog nodig geweest zijn. Laten we eerlijk zijn, dat is natuurlijk ook zijn bedoeling. Want wat is de bedoeling van de N-VA? Niet om op dat plaatje te gaan staan. Zij willen niet behoren tot dat beeld. Zij willen niet op de foto staan van een slagkrachtige Vlaamse Regering. Ze geloven niet in de dingen die de Vlaamse Regering doet.

De slogan van de N-VA, collega's, is: één tegen allen. Dat past perfect in het beeld dat we nu krijgen. Deze Vlaamse Regering wordt in de steek gelaten. U wordt in de steek gelaten door de N-VA. Die twee ministers zijn de zetbaasjes van dienst. De regering wordt tot stand gebracht door de partijen, niet door ministers. De N-VA heeft als partij uw regering de facto verlaten. Alleen bent u niet bereid om dat in te zien, en dat gaat ten koste van de Vlaming. (*Applaus bij de oppositie*)

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Voorzitter, ik heb niet de behoefte om op elk interview van de heer De Wever te reageren, want hij geeft er zoveel, als burgemeester van Antwerpen en als partijvoorzitter.

Ik maak me wel zorgen over één zinnetje in het interview, en dat is als de heer De Wever zegt: "Je ne crois plus aux réformes de l'Etat." In het meervoud dus. Ik ben bijzonder blij met het antwoord van de voltallige Vlaamse Regering dat er constructief wordt verder gewerkt aan de staats hervorming. Tot 2014 is er het regeerakkoord. De Octopusnota maakt daar deel van uit. Ik ga ervan uit dat elk lid van de meerderheidspartijen achter die nota staat en achter de beslissingen van de Vlaamse Regering. In het andere geval horen we het wel. Tot nader order wil ik me concentreren op de dossiers die voor ons liggen.

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Het beeld dat de heren Van Hauthem en van Rouveroy van de Vlaamse Regering hebben, dat is hun zaak. Als ik het nog eens moet herhalen: ja, wij maken wel degelijk deel uit van deze regering; ja, wij nemen daar onze verantwoordelijkheid; ja, wij willen dat. Laat daar geen twijfel over bestaan. We hebben een duidelijk akkoord gesloten met de coalitiepartners. Zoals de minister-president gezegd heeft: we zijn loyaal en gaan voor die zesde staats hervorming.

De verwijzing die de heer Van Malderen maakt, gaat natuurlijk over de verdere stappen. Ik vind het vreemd dat de oppositie altijd op zoek gaat naar de verschillen tussen de verschillende partners. Het is maar logisch dat er verschillen zijn. Het is inderdaad zo dat wij na 2014 verdere stappen willen zetten. Wij hebben grotere ambities. We gaan niet zomaar naar een zevende staats hervorming volgens het model dat we al kennen uit 2007-2010: wij willen wel degelijk een grondige hervorming van dit land. Dat is onze ambitie die de heer De Wever naar voren heeft gebracht.

De uitvoering van de zesde staats hervorming in de Vlaamse Regering is niet in tegenspraak met onze verdere ambities voor nog meer hefbomen voor Vlaanderen na 2014. (*Applaus bij de N-VA*)

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Het is een beetje zoals bij tektonische platen. Als er geen vooruitgang wordt geboekt op het communautaire vlak, dan ontstaat er, zeker als het lang duurt, een enorme spanningsopbouw en een serieuze aardbeving. Ik verwijs naar 2007. Wat dat betreft, is mijn fractie voorstander dat er bij elke nieuwe legislatuur iets gebeurt. We kunnen niet stilstaan, maar met een big bang kunnen we het land in een complete impasse storten. Mijn fractie is dus eerder voorstander van een copernicaanse evolutie dan van een copernicaanse revolutie, minister-president. Mijn vraag is wat er nog gaat gebeuren tot het einde van deze legislatuur. U zegt dat er tot 2014 niet veel meer zal gebeuren. Wat zult u nog realiseren? En hoe zit het met de metropolitane gemeenschap?

De voorzitter: Mevrouw Meuleman heeft het woord.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Minister-president, u hebt hier en in de pers al een aantal keren gezegd dat die zesde staats hervorming heel belangrijk is. U wilt die absoluut uitvoeren. De zevende staats hervorming zal voor u ook geen voorwerp zijn van de verkiezingen in 2014. U wilt

absoluut eerst de zesde staats hervorming uitvoeren. We zien daar echter niets van in dit Vlaams Parlement. Uw groenboek zou er normaal moeten zijn tegen de lente, maar is nu al uitgesteld tot de zomer of zelfs het najaar. Wij waren vragende partij voor een commissie ad hoc voor een inhoudelijk debat. We krijgen immers een aantal heel belangrijke bevoegdheden in handen waarmee we een echt sociaal beleid zullen kunnen voeren, maar die commissie komt er niet.

Het eerste dossier dat op tafel komt, gaat over het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Dat dossier zit helemaal strop. U hebt zich daar nog niet over uitgesproken, maar er is wel al ruzie over binnen de Vlaamse Regering. Hoe zit het met de uitvoering van de zesde staats hervorming? Waar gaan we naartoe? Gebeurt dat met een coalitiepartner die heel duidelijk op de rem staat? Wij zijn klaar om te versnellen en om het inhoudelijke debat te voeren. Als u het meent, minister-president, dan is het nu tijd om andere stappen te zetten.

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Minister-president, ik ben heel blij met uw antwoord. U stelt duidelijk dat heel de Vlaamse Regering meewerkt aan de volledige uitvoering van de zesde staats hervorming. Ik ben blij dat de heer Diependaele dat ook onderstreept.

We moeten wel duidelijkheid brengen. Wanneer men hier zegt dat men een stap verder denkt, dan is het ook voor CD&V duidelijk dat de zesde staats hervorming niet de laatste is. Heel het parlement weet dat. Geen enkele institutie is eeuwig. Er moet duidelijkheid komen over het feit dat alle partijen in deze Vlaamse Regering volop gaan voor deze belangrijke zesde staats hervorming. Men kan niet zeggen dat het over peanuts gaat. Ik las vandaag nog: “Tout cela est anecdotique.”

Met deze zesde staats hervorming zijn we de copernicaanse evolutie aan het uitvoeren. Vlaanderen zal over een aantal jaren 40 miljard euro budget hebben en zal bevoegd worden voor wonen, gezinsbeleid, arbeidsmarktbeleid en zal een ruime fiscale autonomie krijgen. Dat is de uitdaging voor 2014. De Vlaming heeft het recht om zich tijdens de volgende verkiezingen uit te spreken over hoe een nieuw Vlaanderen er op basis van de zesde staats hervorming zal uitzien. Dat is voor ons de prioriteit. (*Applaus bij CD&V*)

Minister-president Kris Peeters: Ik heb de verschillende uiteenzettingen gehoord, ook van de voorzitters van de meerderheidsfracties. Collega's van de oppositie, ik begrijp dat u elke keer zoekt. (*Rumoer*)

Collega's, u moet me laten uitspreken.

Mijnheer Vereeck, ik heb nog gezegd dat ik het zeer apprecieer dat u zo vroeg op de radio bent. Ik heb compassie met u omdat u al om 4 uur in Diepenbeek moet vertrekken om om 6.15 uur op de radio te zijn. Ik heb daar veel begrip voor. Ik hoop dat u dat niet elke dag moet doen, want dat zou uw gezondheid misschien kunnen schaden.

Dit is een ernstige zaak. Er zijn interviews verschenen van de een en de ander – daar kom ik straks op terug –, maar het is belangrijk dat de Vlaamse Regering uitvoert wat ze is overeengekomen en de beslissing van 12 oktober 2011 is hier nog eens bevestigd door alle fracties van de meerderheid.

Persoonlijk ben ik ook voorstander van een zevende staats hervorming. Ik ga ervan uit dat dat deel uitmaakt van de verkiezingen in 2014 en dat de kiezer zijn stem kan uitbrengen op basis van de programma's van de verschillende partijen. Dan zullen we zien wat daarvan het resultaat is.

Hoe die zevende staats hervorming er zal uitzien, moet – dat lijkt me voor iedereen acceptabel – de kiezer uitmaken. Gezien de uitdagingen waar we voor staan, zijn er grotere problemen waar we de kiezer moeten bij betrekken, ook bij hoe we de zesde staats hervorming in Vlaanderen op het sociale en vele andere vlakken effectief invullen. Mijnheer van Rouveroj, dat zal over meer moeten gaan dan het debat over de kinderbeijslag. Ik ga ervan uit dat de grote visies over en de invullingen van de zesde staats hervorming dan aan bod zullen komen.

Mijnheer Vereeck, het is u misschien niet opgevallen, maar ik spreek altijd over een copernicaanse omwenteling. Dit wil zeggen: ‘piecemeal engineering’ – u bent goed geschoold: Karl Popper – of stap voor stap. Ik heb daar ook ...

Nu ben ik even mijn draad kwijt. Dat komt door die tussenkomsten.

Mevrouw Meuleman, we doen alles om een aantal zaken snel te duiden. Eerlijkheidshalve moet ik zeggen dat de snelheid ook afhangt van hoe het zich op het federale niveau, waar ook uw partij bij betrokken is, verder ontwikkelt. Ik ben er zelf geen voorstander van om hier debatten te houden, omdat de kennis van wat er precies zal gebeuren, niet volstaat om het debat te kunnen voeren tot de finish. We gaan gestaag verder met het groenboek. Daar wordt aan gewerkt.

Voorzitter, ik heb respect voor de oppositie, die de zaken in een ander daglicht probeert te stellen. Mijnheer Van Hauthem, ik heb het vroeger al gezegd, u zou eens moeten langskomen en u hebt gezegd dat u dat graag zou doen. Misschien moet ik er toch eens over nadenken hoe we dat kunnen organiseren. De Vlaamse Regering werkt, en iedere minister heeft de wil om dossiers op te lossen. Er wordt gediscussieerd, en dat is normaal, maar deze Vlaamse Regering kan die zaken verder aanpakken en zal dat ook doen.

De heer Joris Van Hauthem: Minister-president, u zei op een bepaald ogenblik dat u de draad even kwijt was. Ik kan dat begrijpen.

De oppositie zoekt niets. Daar ligt La Libre Belgique: het staat er paginagroot in. U probeert de vis te verdrinken. Ik heb het niet gehad over strategieën van partijen ten aanzien van 2014. Ik heb het gehad over een voorzitter van een coalitiepartner die u viseert, maar zich tegelijk veroorlooft de hele Vlaamse Regering af te branden inzake het luik staats hervorming in het Vlaamse regeerakkoord. U kunt dan nog vijftien keer komen zeggen: mijn ministers, dat is geen probleem, maar dat is natuurlijk wel een probleem. U zit met een coalitiepartner waarvan de voorzitter openlijk de actie, de politiek, het beleid inzake staats hervorming van de hele Vlaamse Regering, dus inclusief zijn eigen ministers, in vraag stelt.

We kennen de strategie van Bart De Wever. In Antwerpen is hij erin geslaagd om de mensen te laten vergeten dat hij al zes jaar in de meerderheid zit. Nu, richting 2014, probeert hij misschien de mensen te laten vergeten dat de N-VA hier in de meerderheid zit. Ik ben blij dat u zegt dat de N-VA-ministers nog altijd op post zijn en dat ze op post zullen blijven. Het zegt alleen zeer veel over de complete ongeloofwaardigheid van een coalitiepartner, de N-VA, die in de kranten de Vlaamse Regering afbrandt maar er dan toch maar lekker in blijft zitten. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De heer Sas van Rouveroj: Mijnheer Diependaele, collega's van de N-VA, als oppositieleider is het niet mijn taak om deze Vlaamse Regering te verdedigen. Maar het is wel mijn verdomde plicht om het belang van de Vlaming te behartigen. En dat belang van de Vlaming, mijnheer Van Dijck, wordt niet gediend door een Vlaamse Regering die wordt gegijzeld door een partner die vanaf nu tot mei 2014 in verkiezingsmodus gaat, en door een partner, mijnheer Diependaele, die in feite van 2014 maar één ding verwacht: de ‘big bang’. Op weg naar die ‘big bang’ in de microkosmos van ons Belgisch bestaan bent u niet meer bereid om nog iets constructiefs, iets opbouwends, te doen. Want u gaat het dan toch moeten slopen. Dat is de visie van de N-VA.

In die zin, minister-president, zeg ik u: stop met de schone schijn, roep uw troepen samen, en roep vooral de N-VA opnieuw ter orde. Zorg ervoor dat datgene wat u belooft, eindelijk ook wordt uitgevoerd. *(Applaus bij Open Vld, Groen en LDD)*

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

■

MOTIE van de dames Marijke Dillen en Linda Vissers en de heren Joris Van Hautthem, Erik Tack en Felix Strackx tot besluit van de op 19 februari 2013 door mevrouw Mieke Vogels in commissie gehouden interpellatie tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de toenemende intolerantie ten aanzien van kinderen en de imagoschade die Vlaanderen hierdoor oploopt in het buitenland – 1927 (2012-2013) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie.

Stemming nr. 1

Ziehier het resultaat:

111 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
19 leden hebben ja geantwoord;
60 leden hebben neen geantwoord;
32 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Mevrouw Tinne Rombouts: Voorzitter, ik wil een stemverklaring afleggen omdat het voor CD&V uiteraard belangrijk is dat alle kinderen en jongeren maximale kansen krijgen om zich te ontplooiën. Wij willen oproepen tot meer verdraagzaamheid in onze maatschappij, ook ten aanzien van spelende kinderen en jongeren. Dat wensen wij ten volle en op alle mogelijke manieren te ondersteunen. Wij hebben hiervoor in het verleden al verscheidene acties ondernomen. We moeten met ons allen vaststellen dat het zeer moeilijk is om vanuit de politieke invalshoek een mentaliteitsbeweging in gang te krijgen. De vraag is dan ook welke acties moeten worden ondernomen. Dit onderdeel missen wij volledig in deze motie. De omschrijving “voldoende initiatieven” is bijzonder weinig concreet of zo goed als nietszeggend. In het verleden hebben wij zelf een resolutie ingediend die, met dank aan jullie allen, door een brede meerderheid in dit parlement werd goedgekeurd. Hierin werden zeer concrete acties opgesomd. Als reactie hierop heeft het middenveld de actie ‘Goe Gespeeld!’ op touw gezet. Wij moeten op dit elan voortbouwen. Voor concrete stappen verwijs ik graag naar de resolutie. Deze motie, die een goede intentie heeft maar geen enkel concreet voorstel, kunnen wij niet ondersteunen.

De voorzitter: De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Ik onthoud mij omdat ik een stemafpraak heb met de heer Jos De Meyer.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 13 maart 2013 om 14 uur.

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 17.08 uur.*

■

BIJLAGEN

Aanwezigheden

Aanwezig

Filip Anthuenis, Erik Arckens, Caroline Bastiaens, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Ann Brussee, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, Steve D'Hulster, Piet De Bruyn, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Jo De Ro, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Patricia De Waele, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Paul Delva, Filip Dewinter, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-TJonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Pieter Huybrechts, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Katleen Martens, Marius Meremans, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Björn Rzoska, Hermes Sanctorum, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Peter Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Mercedes Van Volcem, Marc Van de Vijver, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Wilfried Vandaele, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Jurgen Vanlerberghe, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Veli Yüksel, Khadija Zamouri, Dirk de Kort, Sas van Rouveroij.

Afwezig met kennisgeving

Bart De Wever, Ivan Sabbe, Güler Turan: ambtsverplichtingen;

Michèle Hostekint, Bart Tommelein, Christian Van Eyken: gezondheidsredenen.

■

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

Stemming nr.1:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Frank Creyelman, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Katleen Martens, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Christian Verougstraete, Linda Vissers, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Caroline Bastiaens, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Vera Celis, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Griet Coppé, Steve D'Hulster, Piet De Bruyn, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Mia De Vits, Else De Wachter, Kathleen Deckx, Paul Delva, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-TJonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Marius Meremans, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Ludo Sannen, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck,

Bart Van Malderen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Peter Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Jurgen Vanlerberghe, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Boudewijn Bouckaert, Ann Brusseel, Karlos Callens, Bart Caron, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Patricia De Waele, Peter Gysbrechts, Marino Keulen, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Tinne Rombouts, Björn Rzoska, Hermes Sanctorum, Katrien Schryvers, Vera Van der Borgh, Luckas Van Der Taelen, Dirk Van Mechelen, Sas van Rouveroij, Gerda Van Steenberge, Mercedes Van Volcem, Marc Vanden Bussche, Lode Vereeck, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Ulla Werbrouck, Khadija Zamouri

■